Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2154 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 4 aprilie 1956

In acest număr:

Pag. 2-a

- Pentru sporirea producției de cărbune (pe marginea consfătuirii tinerilor mineri din Valea Jiului).
- Continuarea nuvelei „DUMITRU POP" de Ștefan Luca.
- Paraziți — o viață întreagă?

Pag. 3-a

- Cronica cinematografică: „NUFARUL ROȘU".
- Despre etapele luptei pentru făurirea și consolidarea orînduirii democrat-populare (I).

Pag. 4-a

- La 11 ani de la eliberarea Ungariei — „Szabad Ifyusag" ne povestește...
- Comunicatul sovieto-suedez.

Specialiști culți

SARCINA PRINCIPALA a fiecărui student este pregătirea sa profesională. Nimănui nu-i e indiferentă pregătirea de specialitate pe care o va avea la absolvire viitorul inginer, medic sau economist. Numai că, pregătirea strictă de specialitate a unui inginer sau biolog nu poate conferi acestuia gîndirea complexă, capabilă să rezolve cele mai variate probleme. Viața nu-i cere unui absolvent al Institutului politehnic sau de medicină să facă dovadă numai de cunoștințe profesionale de specialitate. Trăind în mijlocul unor oameni care pe lîngă dureri de reumatism sau necazuri pricinuite de proasta funcționare a unei raboteze, sînt preocupați de ridicarea continuă a nivelului lor cultural, absolvenții instituțiilor de învățămînt superior simt răspunderea ce le revine și lor în găsirea soluțiilor de rezolvare a acestor probleme. Dar aceasta nu se poate face atîta vreme cît cunoștințele respectivului absolvent sînt limitate, fondul său sufletesc văduvit de sentimente, impresii, observații, idei. Or, bogăția sufletească, indispensabilă oricărui om, participant activ în construirea vieții socialiste, nu ți-o poate da decît însușirea celor mai de preț opere create de umanitate, de-a lungul mileniilor.

Sînt însă și studenți care-și motivează dezinteresul pentru însușirea unei culturi bogate la adăpostul argumentului „n-am timp". Este într-adevăr acesta un argument? De curînd, studentul Paul Luchian din anul II al Facultății de Electromecanică din Iași a fost discutat în cadrul grupei din care face parte pentru atitudinea lui față de învățătură. Cu ocazia acestei ședințe, s-a scos la iveală faptul că studentul respectiv, codaș în întocmirea proiectelor, în însușirea ritmică a cunoștințelor predate la cursuri, își găsea totuși timp pentru a citi cărți de tristă faimă, lipsite de orice valoare educativă. Exemplul nu e unic. In spatele „argumentului" lipsei de timp se ascunde de cele mai multe ori dezinteresul unor studenți pentru însușirea unei culturi bogate, disprețul pentru valorile reale ale culturii universale, goana după o cultură bulevardieră, capabilă să îndobitocească, nicidecum să îmbogățească fondul de sentimente și idei ale omului cu altele noi, de natură să-l înflăcăreze în opera de construcție a socialismului.

Problema capătă și un alt aspect atunci cînd este vorba de acei studenți cu adevărat conștiincioși, dornici de a-și însuși — în cadrul viitoarei lor specialități — în mod temeinic cunoștințele. Manifestînd indiferență pentru orice alte preocupări care nu se încadrează în specificul meseriei, respectivul student își consacră tot timpul studiilor de specialitate. Pentru el nu mai există teatru sau expoziție, cinematograf sau concert. „Nu-i timp acum de așa ceva. Mai tîrziu, după examenul de stat".

Falsitatea unui asemenea raționament este dovedită prin cele întîmplate lui Marin Drăgulin, student al Institutului forestier din Orașul Stalin. Acesta, adept al susnumitei „teorii" aflat în stagiul de practică, s-a văzut la un moment dat în imposibilitatea de a răspunde interesului pentru cultură și știință a oamenilor muncii în mijlocul cărora era. Reîntors la Institut, el a început, fără a neglija învățătura, să-și complecteze golurile din cultura sa generală.

Cazul studentului Drăgulin este oarecum particular. El și-a dat seama „pe parcurs" de inconsistența teoriei lui și a găsit destulă tărie de a o nega. Alți studenți însă — poate mai puțin receptivi față de viață — ajung la această concluzie mult prea tîrziu, adică într-un moment cînd posibilitățile de însușire a unei culturi înaintate sînt mai reduse. Neajunsul în acest caz constă în faptul că cei răspunzători de educația studenților în spiritul dragostei pentru însușirea încă de pe băncile universității, a unei culturi pătrunse de spiritul eroic al epocii noastre, închină osanale aceluiași argument: „n-au timp studenții pentru așa ceva". Cît de ciudată este — de pildă — afirmația tovarășului Ivan, secretar al comitetului U.T.M. de la Institutul de medicină din Iași, după care printre studenții acestui institut nu se poate organiza concursul „Iubiți cartea", întrucît n-au timp în decursul anului universitar să citească cele cîteva cărți obligatorii. O asemenea „teorie" pornită de la organizația U.T.M. găsește cu repeziciune adepți și, în ultimă instanță, studenții încep să se dezintereseze de însușirea unei culturi valoroase.

In sfîrșit, un alt aspect al felului cum cei răspunzători de educația tineretului studios neglijează această problemă se referă la modul îngust în care e privită munca culturală în instituțiile de învățămînt superior. De cele mai multe ori, organizațiile U.T.M. reduc activitatea culturală la înjghebarea unei echipe artistice — cor, teatru, dansuri — organizarea de reuniuni, urmate de dans etc. Dar nevoile culturale ale studenților, dorințele lor nu se rezumă numai la aceasta. Se ignorează faptul că pregătirea unor absolvenți ai școlilor medii care intră în facultăți este insuficientă în ceea ce privește cultura lor generală și că în anii de studiu în universități ei trebuie — măcar în parte — să-și remedieze aceste lacune. Nesezisarea din partea unor organizații de U.T.M. a acestor fenomene, a făcut ca munca culturală din instituțiile de învățămînt superior să se desfășoare după scheme rigide, formale, să nu ia un caracter de masă. Influenței culturii burgheze, adusă de unii studenți, nu i-a fost opusă cu destulă tărie o activitate vie, interesantă, eficace de educare a studenților în spiritul respectului și dragostei pentru o cultură menită să contribuie la formarea acelor trăsături de caracter proprii omului nou. Evitînd deseori atacarea problemelor de conținut ale muncii culturale, organizațiile U.T.M. sînt neputincioase atunci cînd e vorba de a găsi acele forme de popularizare a culturii care merg la inima tînărului. Se organizează în instituțiile noastre de învățămînt superior prea puține audiții muzicale, procese literare, concerte-ghicitoare, lecturi-ghicitoare pe marginea literaturii și artei noastre noi inspirate din viața și munca constructorilor socialismului, întîlniri cu scriitori, muzicieni sau artiști plastici etc.

A ridica nivelul general de cultură al studenților nu e un lucru ușor. Se cere pentru aceasta, ca activiștii U.T.M. din facultăți în primul rînd să fie stăpînii unui bogat bagaj de cunoștințe, fapt care lărgește perspectiva asupra activității pe care trebuie s-o desfășoare.

„Scînteia tineretului"

La a 11-a aniversare a eliberării R. P. Ungare

Primăvara Ungariei democrat-populare

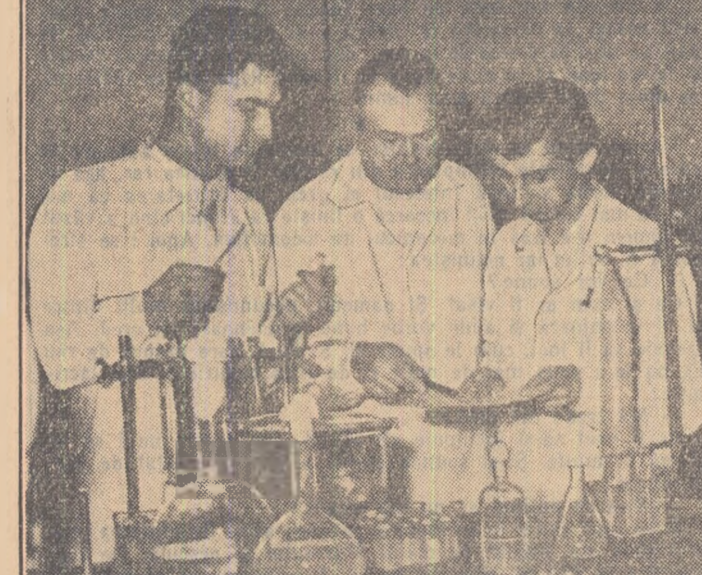

Primăvara fericită la care au visat și pentru care au luptat cei mai buni fii ai poporului maghiar, care era așteptată de întreaga Ungarie ținută sub jugul fascist, a venit acum 11 ani la 4 aprilie 1945. Primăvara anului 1945 a adus poporului maghiar libertatea adevărată marcată de izgonirea cotropitorilor germano-fasciști, de către armata sovietică eliberatoare.

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului celor ce muncesc, Ungaria a străbătut în acești 11 ani un drum glorios spre înfăptuirea socialismului.

Eliberarea țării, avîntul construirii socialismului, a deschis tineretului perspective nebănuite în trecut. Priviți în fotografiile noastre cîteva aspecte din viața tineretului maghiar.

Prima fotografie înfățișează un aspect de la sărbătorirea Zilei minerului de către tinerii viitori mineri din Tatabànya. În cea de-a doua fotografie: profesorul Ransz Karoly, laureat al premiului Kossuth, directorul institutului de microbiologie a Universității de științe din Pecs, împărtășește din experiența sa tinerilor dornici să pătrundă în tainele științei.

Cea mai frumoasă stradă a acestei primăveri...

Capitala își dezvăluie în aceste zile ale lui aprilie întreaga frumusețe. Cișmigiul pare un covor pe care o mînă de fată a țesut ghiocei, viorele și brîndușe. Pe bulevardele largi, arbori bătrîni întineriți își resfiră crengile retezate scurt.

Oamenii au pornit și ei la înfrumusețarea orașului drag. Cetățenii Capitalei, în după-amiezile acestea și în diminețile de duminică, au intrat cu sapele în grădinițele de flori, nivelînd, însămînțînd, plantînd pomi. Sfatul popular al Capitalei va folosi toate mijloacele de care dispune pentru curățirea orașului, pentru plantarea de pomi și arbuști pe străzi.

Cetățenii Capitalei sînt chemați să se alăture acestei acțiuni prin deputații sfaturilor populare, prin comitetele de stradă și comisiile de femei. Zeci de mii de oameni ai muncii vor fi antrenați în întrecerea patriotică pentru „cea mai frumoasă stradă" a acestei primăveri. La stațiile de tramvai și autobuse, ca și în punctele mai aglomerate ale Bucureștiului, echipe cetățenești vor lămuri pe trecători asupra importanței păstrării curățeniei orașului pentru sănătatea publică și înfrumusețarea Capitalei. Iar în școli, la bibliotecile de cartier și de stradă, ca și în unele adunări cetățenești, vor fi ținute conferințe pentru mobilizarea maselor largi de cetățeni în această acțiune.

Tinerii, cu hărnicia și avîntul lor, sînt chemați să participe la reamenajarea și curățirea parcurilor, grădinilor și spațiilor verzi, la amenajarea unor noi spații verzi și la plantarea a peste 50.000 de pomi fructiferi sau ornamentali pe marginea trotuarelor sau în curți.

Copiii Capitalei noastre au nevoie de aer proaspăt, flori, de spații verzi. Oare ce veți face pentru ei, tineri cititori?

O inițiativă de preț la Hunedoara

Spre 600 șarje rapide pe schimb într-un an

Cu cîtva timp în urmă, la Combinatul siderurgic Hunedoara s-a născut o inițiativă de mare preț pentru sporirea producției de oțel.

„600 de șarje rapide pe an într-un schimb" — aceasta este inițiativa maistrului Josan. Destul de simplă, dar de mare eficacitate, inițiativa a reușit să mobilizeze la o întrecere însuflețită întregul colectiv al oțelăriei determinînd rezultate neașteptate.

Redăm mai jos părerile pe care ni le-au împărtășit de curînd doi dintre membri acestui colectiv în legătură cu inițiativa maistrului Josan Gogu.

Se zdruncină „rezistențele"

Nu mai încape nici o îndoială că metoda Matulineț, de scurtare a duratei de elaborare a șarjelor de oțel, este, pentru condițiile existente la noi, metoda cea mai avantajoasă, cu randamentul cel mai sporit. Oțelarii noștri au avut pînă acum prilejul să se convingă îndestul de acest lucru. Și iată pe scurt în ce constă metoda:

a) Scurtarea timpului de ajustare a cuptorului.
b) Organizarea corectă a încărcării.
c) O dozare corespunzătoare.
d) Introducerea la timpul potrivit a fontei.

Toate aceste operații trebuiesc făcute la un regim termic maxim. Brigada pe care o conduc a verificat practic toate aceste operații. Noi, ca să putem scurta reparația la cald a cuptorului, începem să facem aceasta cu 30 de minute înaintea evacuării șarjei. Tot cu mult timp înainte, noi controlăm fierul vechi și îl pregătim în așa fel încît să putem face încărcarea cu două macaraie.

Sînt convins că inițiativa maistrului Josan Gogu este o inițiativă în stare să sdruncine unele rezistențe care se mai opuneau pînă acum aplicării metodei Matulineț și să mobilizeze toate forțele secției la îndeplinirea și depășirea sarcinilor noastre de producție.

VALER LABUNEȚ
prim-topitor

„Matulineț" la toate cuptoarele

Prin aplicarea metodei Matulineț a crescut simțitor productivitatea muncii și a scăzut prețul de cost pe tona de oțel. Productivitatea muncii se ridică datorită faptului că în unitatea de timp se elaborează o cantitate mai mare de oțel, cu același număr de muncitori, obținîndu-se astfel un indice de utilizare a cuptorului mult sporit.

O șarjă elaborată în condițiuni obișnuite are durata medie de 8 ore. O șarjă rapidă poate fi elaborată în $6^1/_2$—$7^1/_2$ ore, prin scurtarea și suprapunerea anumitor faze ale șarjei.

Maistrul Josan Gogu a inițiat în schimbul lui aplicarea acestei metode de către toate brigăzile, creîndu-le condiții materiale egale. Inițiativa maistrului Josan s-a soldat cu angajamentul pe care și l-au luat brigăzile din schimbul lui, acela de a elabora într-un an 600 de șarje rapide. Celelalte schimburi i-au răspuns cu angajamente sporite (schimbul tov. Munteanu 650 de șarje, schimbul tineretului 650).

Rezultatele obținute pînă acum ne fac să credem cu toată convingerea în reușita acestei inițiative, în ajutorul pe care-l va da ea îndeplinirii sarcinilor de plan ale oțelăriei.

GH. RADULESCU
șef adjunct al secției O.S.M.

O nouă centrală * * de termoficare

Cu ajutorul primit din Uniunea Sovietică, în Moldova se construiește cea de a doua centrală de termoficare. Alături de centrala de la Borzești ea va contribui la alimentarea cu aburi și energie electrică a industriei petrolifere din Moldova.

In fotografie: în fața tabloului de comandă al centralei, inginerul șef Virgiliu Sandovici dă indicații maiștrilor de tablou Mircea Sevtov și Ghizela Socaci.

Foto: AGERPRES

Vizitele delegației Comsomolului

Delegația Comsomolului care se află în țara noastră la invitația C.C. al U.T.M. a făcut o serie de vizite în Capitală. Un grup de membri ai delegației a vizitat luni spitalul Panduri și Institutul Medico-Farmaceutic. După amiază, membrii grupului s-au întîlnit cu studenți ai I.M.F. Un alt grup de membri ai delegației a vizitat în cursul zilei de luni uzinele „23 August". Oaspeții sovietici au stat de vorbă cu conducerea uzinelor, au fost în secții și s-au întreținut cu numeroși tineri. In după amiaza zilei, oaspeții s-au întîlnit cu tineri din uzină.

In cadrul întîlnirilor oaspeții au împărtășit din bogata experiență a activității Comsomolului, răspunzînd numeroaselor întrebări ce le-au fost puse.

Marți, delegația a vizitat fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". Cu acest prilej, la clubul fabricii a avut loc o întîlnire tovărășească între membrii delegației și tineri din fabrică. In fotografie: un aspect de la această întîlnire.

Primăvara ne zorește

VEȘTI DIN CAMPANIA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR

- La gospodăria agricolă de stat din Luduș, raionul Luduș, brigada I de tractoare și brigada de cîmp condusă de Ștefan Osz folosind cupluri de cîte trei semănători la un tractor au însămînțat 170 ha. cu ovăz, mazăre și borceag.
- In numai cîteva zile S.M.T.-urile din regiunea Constanța au executat arături pe o suprafață de aproape 3.000 hectare, au desțelenit 148 de hectare și au însămînțat mai mult de 100 hectare.
- Pînă la sfîrșitul lunii martie, în raionul Tîrnăveni au fost arate 3.318 ha. din care au fost însămînțate 3.009 ha. Membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Seleuș, Sînmiclăuș, Bucerdea-Grînoasă și Coroiu-Sînmartin au terminat zilele trecute însămînțarea suprafețelor planificate cu grîu de primăvară, orz, ovăz și sfeclă de zahăr.
- In fruntea întrecerii ce se desfășoară între raioanele regiunii Oradea pentru terminarea la timp și în bune condiții a campaniei agricole de primăvară sînt cele 19 gospodării colective și 33 de întovărășiri agricole din raionul Criș, care au însămînțat între 80 și 95 la suta din culturile prevăzute în urgența I.

Pînă acum oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Oradea au însămînțat aproape 12.000 hectare cu diferite culturi din urgența I și au executat arături pentru însămînțări de primăvară pe o suprafață de 18.590 hectare.

PRIVIND PE OGOARE...

Prin părțile Clujului primăvara a poposit mai de vreme. Soarele a început să încălzească mai puternic, iar pămîntul a prins să se zvînte. „Este tocmai timpul potrivit de ieșit pe ogoare — și-au spus muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din comuna Teaca, raionul Bistrița — să pornim tractoarele".

Dar de la vorbă pînă la faptă a fost cale lungă și greu de străbătut. Sînt în gospodărie, patru tractoare care au fost reparate la atelierele mecanice ale Trusturilor regionale Gostat Cluj și Oradea. Deși, după contract, trebuiau reparate pînă la 25 februarie, tractoarele au sosit mult mai tîrziu în gospodărie. „Ei — și-au spus muncitorii, îngăduitori — dacă au întîrziat, barem să fie reparate bine". Cît de bine au fost reparate tractoarele, au văzut abia cînd au vrut să le pornească. Ce mai la deal, la vale — celor patru tractoare a trebuit să li se facă din nou reparațiile necesare, de data aceasta în atelierele gospodăriei. Aceasta pentru că mecanicul șef Francisc Hoffman și alți muncitori de la atelierele mecanice ale trusturilor regionale Gostat Cluj și Oradea n-au privit cu spirit de răspundere munca de reparare a acestor tractoare.

Prin părțile Clujului au început muncile agricole de primăvară. Muncitorii gospodăriei agricole de stat din Teaca, privind cu jind pe ogoare, repară a doua oară tractoarele „reparate" de alții. Vinovații de această situație se știu. Este bine ca forurile competente să-i cunoască și mai îndeaproape și, prin măsurile luate, să le amintească de răspunderea pe care o au pentru ca, în viitor, gospodăriile agricole de stat din regiunile Cluj și Oradea să fie scutite de asemenea „surprize".

Corespondent
SAMUIL KRESTEL

La o crescătorie de vulpi argintii și platinate

Pe șoseaua ce duce din Tîrgu-Mureș la Sovata grăbea autocamionul crescătoriei de vulpi argintii și platinate. Drumul se așternea alb în fața mașinii. La un moment dat mașina a cotit spre dreapta și a început să urce un delușor împădurit.

In mijlocul acestei păduri, într-o poieniță, se află crescătoria. Îndărătul gardului de scînduri compacte, sînt țarcurile vulpilor și, bineînțeles, locuințele îngrijitorilor lor.

Cînd vulpile au văzut mașina înaintînd către mijlocul curții au început să se agite. Știau pe semne, că în mașină se află prînzul lor. Făceau ocolul cuștilor, se cățărau pe îngrădituri, din ce în ce mai nerăbdătoare să-și primească porția.

In acest timp, îngrijitorii nu s-ar putea spune că stăteau cu brațele încrucișate. Prînzul vulpilor trebuie preparat cu grijă: el se compune din carne crudă tocată, paste făinoase, zarzavat și vitamine. La aceasta se mai adaugă din cînd în cînd păsări cu penele pe ele sau iepuri cu blană cu tot. Iată deci că hrănirea lor nu este așa de simplă. Cînd în sfîrșit îngrijitorul a pornit-o cu roaba plină printre cuști și vulpile și-au primit porția, agitația s-a potolit pentru un timp. Retrase în cîte un colț, devorau în liniște carnea primită.

Mergînd printre cuști nu te poți opri să nu exclami:

— Ce minunată este această vulpe platinată!

Ca numai după un minut să vezi o vulpe argintie la fel de frumoasă și din nou una platinată superbă. E greu să te oprești asupra uneia căci toate sînt frumoase. Cele platinate au blana la fel de albă ca și zăpada, doar cu cîteva spice negre pe spinare, ochii negri, botul mic și ascuțit și urechile negre; cele argintii au părul negru cu spice albe. Ochii vii, nasul mereu adulmecînd și coadă stufoasă cu vîrful totdeauna alb sînt trăsături comune și unora și altora.

La vederea oamenilor nu se prea sperie. Dealtfel cele foarte sperioase au cuștile mai la fund, acolo unde se circulă puțin.

Despre aceste vulpi poți afla desigur unele lucruri fie din cartea de zoologie, fie mergînd la crescătorie și privindu-le. Dar nici într-un caz, nici în altul, nu poți afla atîtea lucruri interesante cîte poate să-ți povestească tovarășul Rend Vasile, directorul crescătoriei.

— Basmele spun că vulpile sînt șirete, că sînt hoațe, că așa și pe dincolo. Dar sînt basme. Nu-i adevărat că vulpile sînt hoațe. Ele se hrănesc vara cu animale mici de pădure și cu ierburi. Sigur că atunci cînd iarna toate acestea se isprăvesc, încep să-și caute hrana în așezările omenești. Doar și ele trebuie să trăiască.

Dar argumentele nu s-au terminat. Tovarășul Rend poate să-ți servească încă multe argumente numai și numai pentru a te convinge că vulpile sînt niște animale cumsecade.

— Eu nu spun că toate sînt blînde. Dar sînt destule pe care și coțofenele din pădure le cunosc. Ele știu în ce țarc pot să intre pentru a ciuguli puțină carne și în care nu. Pînă și găinile îngrijitorilor au învățat să le deosebească pe cele bune de cele rele. Se întîmplă ca vreuna din vulpi scurmînd sub gard să reușească să iasă și să vină în curte. Dacă găinile o simt că e dintre cele mai rele, se risipesc cotcodăcind și făcînd mare zarvă. Am văzut însă adeseori găinile stînd nepăsătoare pe aceeași piatră cu vulpea. De necrezut, dar așa este.

Vulpile argintii ca și cele platinate sînt animale capricioase, a căror îngrijire cere atenție și mai ales pricepere. Dar chiar dacă vulpile ar putea vorbi tot nu ar avea de ce să se plîngă. Cei patru frați Boer — Aron, Gheorghe, Tiberiu și Margareta — le îngrijesc cu multă dragoste.

La crescătorie nu sînt numai vulpi. O lupoaică, doi urși, două ciute se numără în inventarul viu al crescătoriei. Toate aceste sălbăticiuni au fost culese de prin pădure ca niște „orfani" ce erau aduși aici și crescuți. Ele sînt dovezi vii ale afecțiunii pe care atît cei 4 îngrijitori cît și directorul crescătoriei o au pentru animale.

Deși nu are decît 3 ani de existență, deși începuturile au fost modeste — abia 50 de vulpi — crescătoria a progresat mult. Numărul vulpilor s-a triplat — acum sînt 153 — și proiectele de viitor sînt și ele interesante.

— Să nu credeți că ne oprim aici, mi-a spus directorul. Cît de curînd vrem să începem să creștem și nurci, jderi și altele. Atunci să poftiți la noi în vizită!

RODICA ȘERBAN

MAI SÎNT 26 ZILE

pînă la închiderea concursului organizat de „Scînteia tineretului" cu tema: Viața și munca tineretului din R. P. R.

Reamintim că la acest concurs pot participa tinerii de toate profesiile, indiferent dacă au mai scris sau nu ziarului. Nu pot participa la concurs ziariștii de profesie.

Concursul se desfășoară pînă la 30 aprilie 1956.

In concurs intră următoarele genuri de materiale:

- CORESPONDENȚE INFORMATIVE.
- MATERIALE CRITICE ȘI SATIRICE.
- FOTOGRAFII ȘI DESENE.

Participă la concurs numai cei care trimit în perioada desfășurării concursului minimum 3 materiale indiferent de genul lor, purtînd mențiunea „Pentru concurs".

Materialele vor trebui să conțină date exacte, riguros verificate.

Materialele vor fi analizate de o comisie, iar cîștigătorilor li se vor acorda următoarele premii:

1 premiu I — un aparat de radio.
2 premii II — cîte o bicicletă.
4 premii III — cîte o servietă și un toc rezervor.
10 mențiuni în cărți.
20 mențiuni în abonamente pe timp de un an la „Scînteia tineretului".

Citiți în pag. III-a

Colțul CONCURSULUI

materiale trimise de corespondenți la concursul organizat de ziarul nostru

Pentru sporirea producţiei de cărbune

Pe marginea consfătuirii tinerilor mineri din Valea Jiului

De curînd, la Petroşani a avut loc o consfătuire organizată de comitetul raional U.T.M. la care au participat tineri mineri, responsabili de brigăzi de tineret, ingineri şi tehnicieni din întreprinderile carbonifere ale Văii Jiului. Alături de responsabilii de brigăzi de tineret de la Petrila sau Uricani, de inginerii şi tehnicienii de la Aninoasa sau Vulcan, mai puteau fi văzuţi mineri în părul cărora anii au aşternut ghiocei şi pe pieptul cărora strălucesc ordine şi medalii ca recompensă şi cinstire pentru munca depusă. Cu toţii erau adunaţi să dezbată probleme legate de îmbunătăţirea activităţii tinerilor mineri privind sporirea cantităţii de cărbune extras.

Tineretul — o mare forţă

În cadrul consfătuirii, tovarăşul Dan Gavrilă, prim secretar al comitetului raional U.T.M., a arătat celor prezenţi felul în care comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din minele Văii Jiului contribuie la mobilizarea tinerilor mineri pentru creşterea productivităţii muncii.

Referindu-se la străduinţele tinerilor mineri din Valea Jiului pentru ca în cel de al doilea cincinal să fie lichidată complect rămînerea în urmă, referatul a arătat că, pentru a putea cuprinde masele de tineri mineri în întrecere, comitetul raional U.T.M. a îndrumat organizaţiile de bază să organizeze tineretul în forme de muncă specifice, tinereşti. Au luat fiinţă brigăzi, sectoare de tineret şi posturi utemiste de control. În prezent în minele Văii Jiului tineretul este constituit în 410 brigăzi şi 5 sectoare ale tineretului.

În preajma zilei de 1 Mai va fi dată de către tineret cea de a 40.000-a tonă de cărbune peste plan.

Din referatul prezentat a reieşit experienţa pozitivă acumulată de unele brigăzi în întrecerea socialistă. O experienţă pozitivă a acumulat în direcţia folosirii la maximum a timpului de lucru brigada condusă de utemistul Ciochia Marin de la Lupeni Venirea cu cîteva minute înainte de intrarea în şut, timp în care se împart sarcinile pe fiecare om în parte, a avut darul să înlăture unele neajunsuri ce împiedicau desfăşurarea normală a procesului de producţie.

Vorbitorul a arătat apoi că, din totalul brigăzilor de tineri mineri, un număr de 83 de brigăzi aplică metoda graficului ciclic — principală metodă în minerit — iar un număr de 11 brigăzi lucrează în abataje frontale — abataje de înaltă productivitate. Tinerii Ciochia, Sirop, Flori, Ciuciu şi alţii au cerut conducerii minei Lupeni să le asigure trecerea de la lucrul din abataj cameră în abataj frontal.

Realizările obţinute de tinerii mineri din Valea Jiului — s-a arătat în referat — nu oglindesc însă posibilităţile reale existente. Succesele puteau fi mult mai însemnate dacă în munca tineretului nu se manifestau şi o serie de lipsuri. Una din cele mai importante este şi aceea că unele organizaţii U.T.M., Vulcan sau Uricani de pildă, au abandonat munca de popularizare în rîndul tinerilor a metodei graficului ciclic. Se poate afirma fără teama de a greşi că a trecut vreme îndelungată de cînd la aceste mine (secretari tov. Popescu Alex. şi Rentea Vasile) nu s-a întreprins nici o acţiune, ca schimburi de experienţă, publicitate la gazete de perete şi staţia de radioamplificare, pentru popularizarea graficului ciclic.

De bună seamă că de insuficienta extindere a acestei preţioase metode se fac răspunzători tehnicienii şi inginerii care au în sarcină problema ciclizării. În loc să studieze pe teren posibilităţile de aplicare a graficului ciclic şi, în lumina celor constatate în subteran, numai după aceea să întocmească ciclogramele, unii fac acest lucru din birou. Deşi cunoaşterea amănunţită a diversităţii de probleme pe care le ridică zilnic procesul de producţie cere să cobori mereu în mină, să stai de vorbă cu minerii la faţa locului, tov. inginer Hăncilă de la Lonea într-o lună întreagă n-a coborît niciodată în vreun abataj sau sector al minei. De aceea a rămas şi el oarecum surprins de faptul că timpii repartizaţi în ciclogramă nu corespund nici pe departe necesităţilor executării diferitelor operaţii.

Din referatul prezentat a mai reieşit faptul că disciplina precum şi calificarea tinerilor mineri cunoaşte încă serioase rămineri în urmă.

Vechea gardă a minerilor este mereu împrospătată cu cadre tinere venite de pe băncile şcolilor sau calificate la locul de muncă. O mare parte din aceşti tineri se încadrează în procesul de producţie. O altă parte însă, după absolvirea şcolii iau drumul... altor şcoli. Nici împotriva acestor plimbăreţi nu s-a luat însă o atitudine mai hotărîtă.

Abataj „cameră"

Unii ingineri şi tehnicieni întocmesc ciclogramele din birou fără a coborî în mină. Inginerul Hăncilă, de pildă, responsabil cu ciclizarea la mina Lonea, nu a coborît timp de o lună în subteran.

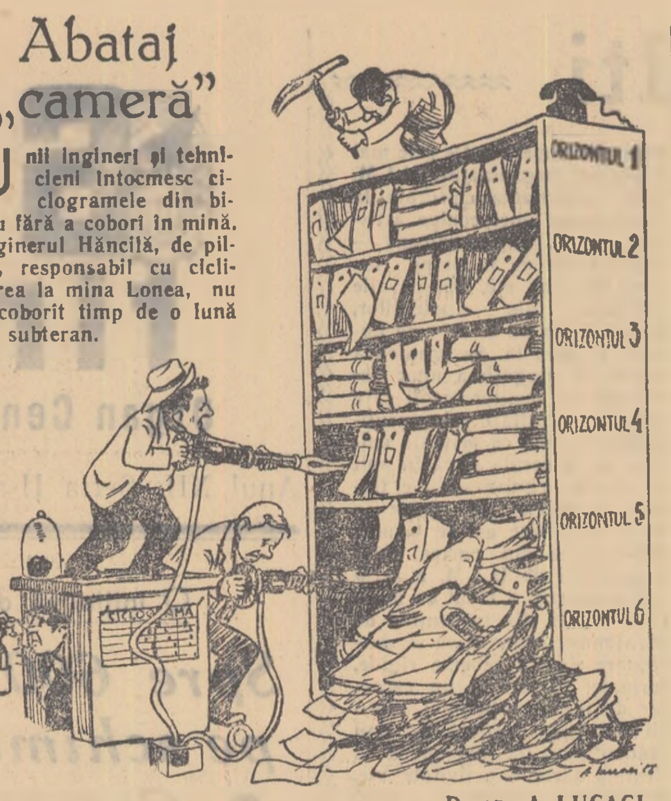

Desen: A. LUCACI

Contribuţia colectivă descoperă lipsurile

Printre primii care au ţinut să ia cuvîntul în consfătuire a fost şi utemistul Flori Ion de la mina Lupeni. El a arătat printre altele că, deşi sectorul IV B. al minei şi-a sporit cu mult realizările de cînd a fost declarat sector al tineretului, totuşi în sector mai persistă o serie de deficienţe. Principala cauză care generează situaţia existentă este faptul că sectorul duce de multe ori lipsă de material de armare. Aprovizionarea în asalt cu material lemnos face ca munca tinerilor să cunoască serioase gîtuiri de producţie. În unele abataje frontale nu se poate evacua întreaga cantitate de cărbune dat fiind că deseori utilajul nu funcţionează.

Inginerul Manole Nicolae, după ce a arătat că în urma aplicării graficului ciclic de către un număr de 21 de brigăzi, tinerii mineri de la Petrila s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să extragă 8.500 tone cărbune, s-a ocupat de felul în care este folosit utilajul cu care este dotată mina.

Faptul că pe luna februarie mina nu şi-a îndeplinit sarcinile de plan decît în proporţie de 97,6 la sută se datoreşte în mare parte nefolosirii din plin a utilajului. Este ştiut faptul că prin folosirea perforatoarelor electrice se reduce cu aproape un sfert timpul de perforare şi, totodată, consumul de energie. Cu toate acestea la Petrila perforatoarele electrice şi coloanele telescopice nu sînt folosite decît de un număr redus de brigăzi.

Greutăţi în munca de zi cu zi mai întîmpină tinerii mineri de la Petrila şi din cauza unei slabe preocupări şi a necompetenţei unor tehnicieni şi ingineri în crearea condiţiilor pentru aplicarea metodei graficului ciclic.

Din partea C.C. al U.T.M., tov. Vlad Cornel, membru în Biroul C.C. al U.T.M., a adus un salut consfătuirii tinerilor mineri, şi a înmînat tinerilor mineri care s-au distins în muncă Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

Tov. Ion Barna, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului raional de partid Petroşani, a dat indicaţii preţioase privind îmbunătăţirea activităţii tinerilor mineri.

În cuvîntul său, tov. Szuder Wil/ liam, director general al Direcţiei generale a cărbunelui din Valea Jiului, a vorbit despre ajutorul pe care tehnicienii şi inginerii mineri sînt datori să-l acorde brigăzilor de tineret. Totodată, el a arătat că în minele Văii Jiului se mai manifestă o serie de lipsuri pe care consfătuirea nu le-a dezbătut în suficientă măsură. Probleme ca cele legate de calificare sau de ridicarea nivelului calificării, de crearea condiţiilor optime de muncă şi viaţă, consfătuirea le-a dezbătut prea puţin.

NOTA REDACŢIEI

Consfătuirea de la Petroşani a arătat că tinerii mineri ai Văii Jiului sînt dornici să muncească rodnic, aplicînd metodele înaintate şi în special graficul ciclic, pentru a obţine noi succese în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

Din păcate însă, referatul prezentat de primul secretar al comitetului raional U.T.M. nu a constituit o analiză profundă a realizărilor, şi mai ales a lipsurilor ce se manifestă încă în munca de îndrumare şi control a activităţii organizaţiilor de bază U.T.M. Aşa se face că de munca ce trebuie desfăşurată în direcţia calificării tineretului s-a vorbit doar în treacăt, iar de cea privind educaţia politică şi morală a tineretului nu s-a vorbit nici un cuvînt.

În cuvîntul lor tinerii mineri participanţi la consfătuire au arătat că greutăţile ce le întîmpină în subteran se datoresc în mare măsură lipsei de material lemnos, aer comprimat, vagoane goale etc. De existenţa acestora de bună seamă că ştia şi conducerea Direcţiei generale a cărbunelui din Valea Jiului, dar ea nu le dă importanţa cuvenită. Deşi inginerul şef al direcţiei generale, tov. Roman Petre cunoaşte defecţiunile ce există privind aplicarea metodei graficului ciclic şi a trecerii lucrului din abataje cameră în abataje frontale, totuşi nu s-a sesizat atunci cînd a constatat că pe luna februarie sarcinile de plan pe întreaga Vale a Jiului nu au fost îndeplinite decît în proporţie de aproape 91 la sută.

Cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale trasează industriei carbonifere, sarcini însemnate. În anul 1960, producţia de cărbune brut va creşte faţă de anul 1955 cu 80—90 la sută. La îndeplinirea acestei sarcini, minele din Valea Jiului — principal bazin carbonifer al patriei — pot şi trebuie să-şi dea din plin contribuţia. Pentru aceasta este necesar să se ia măsuri organizatorice privind generalizarea experienţei fruntaşilor mineri şi să se acorde toată atenţia aplicării metodelor avansate de muncă: abatajele frontale şi graficul ciclic.

Comitetul raional U.T.M. Petroşani la rîndul său este dator să se ocupe cu şi mai mult simţ de răspundere de problemele pe care procesul de producţie le ridică zilnic în faţa tineretului. Numai în felul acesta tinerii mineri ai Văii Jiului vor contribui din plin la îndeplinirea sarcinilor de plan care le stau în faţă.

I. NEACŞU

Scrisoare deschisă utemiştilor Dinu Dobrescu şi Dumitru Gaibăr

PARAZIŢI — o viaţă întreagă?

Vă surprinde, probabil, faptul că vă scriu, cînd aş putea, oricînd, să mă opresc la poarta casei voastre şi să vă spun ce am de spus, — şi mai ales că aleg această cale publică, adresînd „Scînteii tineretului" rugămintea de a-mi publica scrisoarea. N-am procedat aşa pentru că îmi plac metodele „oficiale"; dar ştiu că şi alţii v-au spus unele din aceste lucruri şi voi aţi rămas la fel de nepăsători. Sper că de data aceasta se va schimba ceva.

Ne cunoaştem bine şi n-avem nevoie de prezentări; am fost doar colegi 4 ani de zile la Şcoala medie mixtă din Breaza. Am cunoscut împreună multe zile frumoase, am învins împreună greutăţi şi de multe ori ne-am ajutat reciproc. Se împlinesc 2 ani de cînd promoţia noastră a absolvit şcoala şi mulţi dintre noi au ajuns departe. Tudor Gheorghe s-a calificat electrician şi acum urmează cursurile unei şcoli tehnice a Ministerului Căilor Ferate; Elena Niţă e învăţătoare; Dan Năvodaru — desenator tehnic la o exploatare petroliferă; Paula Şovăială — o strălucită studentă. Fiecare şi-a găsit un loc unde să fie folositor, un scop căruia să-i dăruie toate forţele sale, fiecare munceşte şi merită din plin dreptul la fericire. Doar voi — doi băieţi inteligenţi, pregătiţi, voinici — măsuraţi de doi ani Breaza de la un cap la altul, vă pierdeţi zile în şir stînd de vorbă, citind romane — oare ce fel de romane? — jucînd fotbal. În doi ani Dinu n-a făcut nimic iar Dumitru n-a însumat nici 5 luni de muncă — pe ici-pe colo. Acceptaţi cu calm situaţia aceasta ruşinoasă de paraziţi, mîncaţi zilnic fără remuşcări porţia de mîncare pe care părinţii v-o pun dinainte. Cum se poate aşa ceva? Voi nu vedeţi cum trăiesc oamenii din jurul vostru, nu observaţi că fiecare se zbuciumă să muncească mai mult, mai bine?

Poate că aceste întrebări au licărit undeva şi în fundul conştiinţelor voastre, dar le-aţi înăbuşit repede sub pretextul pe care vi-l serviţi atît vouă cît şi celorlalţi: aveţi un scop în viaţă şi-l urmăriţi cu perseverenţă. Da, ştiu că fiecare din voi s-a prezentat la mai multe examene de admitere la facultate — Dinu la Institutul de medicină şi Dumitru la Institutul de mecanică—că pretindeţi că e necesar să staţi să vă pregătiţi acasă. Dar credeţi voi oare cu adevărat că stînd acasă an după an şi prezentîndu-vă la examene vă serviţi scopul, că vă faceţi datoria de oameni de utemişti? Poate că nici de acum înainte nu veţi reuşi la aceste facultăţi; înseamnă că nu sînteţi pregătiţi. Ce veţi face? Înainte vreme se obişnuia ca fetele care nu reuşeau să-şi deschidă drum în viaţă, care n-aveau tăria morală să lupte ele însele, cu greutăţile vieţii, să aştepte acasă un om căruia să-i încredinţeze destinul, care să le întreţină. Oare s-au inversat rolurile şi aşteptaţi o fată cu care să vă căsătoriţi şi care să vă întreţină prin munca ei? Aşa înţelegeţi voi egalitatea în drepturi a femeii cu bărbatul?

N-aş vrea să vi se pară că vorbesc cu voi „de sus", că vreau să vă ţin o „predică". Am greşit şi eu în viaţă, dar diferenţa între noi constă tocmai în faptul că eu am vrut să mă aplec asupra greşelilor mele şi să învăţ din ele, pe cînd voi închideţi ochii cu îndărătnicie. Ca să vă convingeţi, am să vă povestesc cum s-au scurs aceşti doi ani din viaţa mea, ce am făcut şi ce n-am izbutit să fac.

Ca şi Dinu, m-am prezentat la examenul de admitere la Institutul de medicină — şi, ca şi el, am căzut. Nu mi-au trebuit însă tot felul de pretexte, ci am recunoscut că nu eram destul de pregătită, că fusesem tîrîtă de curentul care circula în rîndurile majorităţii absolvenţilor — că meseriile de medic şi inginer sînt singurele meserii de nădejde. Am stat o lună de zile acasă, căutînd o rezolvare situaţiei mele. Credeţi, poate, că mă simţeam bine, dar după primele zile de odihnă, ruşinea de a fi inutil tuturor m-a copleşit. Am obţinut un post în învăţămîntul elementar ciclul II, la Şotrile. Trebuie să ştiţi că-mi era foarte greu. Nu aveam cunoştinţe de pedagogie; eram lipsită de experienţa necesară. Şi — ceea ce era inevitabil — am fost eliberată din muncă. Oricît m-ar fi lovit această măsură, nu puteam să nu recunosc că era justă. Viaţa nu e întotdeauna netedă, sînt piedici şi suişuri, dar oamenii cu voinţă le înving întotdeauna. Am văzut că bunăvoinţa mea nu era suficientă, că era nevoie ca ea să fie dublată de o pregătire temeinică. M-am hotărît ca în viitorul an şcolar să învăţ neapărat mai departe, iar pînă atunci să muncesc undeva. Am intrat în cooperaţie şi acum muncesc la magazinul nr. 6 Frăsinet.

Îmi închipui că zîmbiţi cu superioritate, dar, credeţi-mă, n-aveţi de ce. Lenea voastră nu este cu nimic superioară muncii celei mai modeste, ci dimpotrivă. Ani de zile statul a cheltuit cu noi bani preţioşi, un colectiv de profesori s-a îngrijit să ne educe, părinţii aşteaptă să vadă roadele îndelungatei lor strădanii. Avem noi dreptul să dispreţuim toate acestea, să-i dezamăgim pe toţi? Avem noi dreptul să trăim ca nişte trîntori pe seama muncii altora?

Voi pretindeţi că pregătirea voastră, faptul că aţi absolvit şcoala medie, vă dă dreptul să priviţi de la înălţime munca productivă, să nu admiteţi în ruptul capului decît o muncă de birou; şi cum asemenea muncă nu vi se oferă, preferaţi să staţi degeaba. Dar ce vă închipuiţi că studiile medii sînt un merit rar? Va veni curînd vremea cînd în mod curent muncitorul va fi student. De unde acest neruşinat dispreţ ciocoiesc pentru muncă, oricare ar fi ea, acest calm de întreţinut al familiei, la 18 ani — vîrsta majoratului?

Gîndiţi-vă numai că la vîrsta noastră mulţi au realizat lucruri mari, că sînt fruntaşi în producţie şi noi nu avem nici un motiv să rămînem în urmă. Ca veche prietenă şi tovarăşă de muncă, vă cer să renunţaţi la lenea care vă macină cei mai frumoşi ani ai tinereţii, la pretextele ieftine sub masca cărora duceţi o viaţă parazitară. Apucaţi-vă de lucru, zbateţi-vă, luptaţi-vă cu voi şi cu cine o mai fi nevoie, numai să intraţi în viaţa adevărată.

ELENA IANCU

Breaza, martie 1956

Doi colegi de... copilărie

BAIU JENICA, fetiţa care-i zîmbeşte cu atîta graţie colegului ei de bancă, Ilie Popescu, îşi petrece timpul în căminul de zi al „Filaturii Romîne de Bumbac". După cum se observă, preocupările ei sînt dintre cele mai interesante: discută cu colegul său Ilie asupra unui desen abia terminat.

Foto: Agerpres

Primul spectacol al studioului tineretului

BACAU (de la corespondentul nostru). — *Sîmbătă 31 martie a.c. a avut loc pe scena Teatrului de stat din Bacău premiera piesei „Cei ce caută fericirea" a scriitorului bulgar Orlin Vasiliev.*

Realizat de studioul tineretului — studio creat din iniţiativa organizaţiei de bază U.T.M. a teatrului — spectacolul în regia lui Mircea S. Gheorghiu, s-a bucurat de un frumos succes. În rolurile principale au apărut Ion Mihăilescu, Dora Stoenescu, Eugen Antohi, Florin Mintici, Kitty Stroescu, Livia Onicenco şi alţii.

Ştefan Luca

DUMITRU POP

— NUVELA —

(Urmare din numerele 2151 şi 2153)

II.

Ca în fiecare an, cositul îl începea Dumitru Pop. Îşi mai potrivea odată cutea în teaca ei, un pic dubită de vreme, arunca o privire înapoi şi cu o mişcare tinerească, plină de voie bună, culca prima brazdă.

Şi lui îi plăcea nespus să fie în fruntea celorlalţi, să aibă în faţă toată trifoiştea, întiia brazdă, încă umedă de rouă, în care coasa fîşiie înăbuşit.

La început îţi măsori fiecare mişcare, cauţi să te obişnuieşti cît mai bine cu purtatul coasei, de la dreapta spre stînga, ca pe urmă să te cuprindă o amorţeală, dinainte cunoscută şi aşteptată, după care vine sudoarea ce-ţi lipeşte cămaşa de spinare şi-ţi aruncă în ochi şuviţe neastîmpărate de păr lipicios. N-ai cum să te opreşti şi să-ţi ştergi fruntea, să scapi de picurul sărat de sudoare care ţi se scurge de-a lungul obrazului. Abia la capătul postatei, cînd te apleci şi rupi un şomoiog de iarbă jilavă pe care-l treci peste ascuţişul coasei, te bucuri că în minuta următoare o să te ştergi bine de tot pe frunte, pe obraz, că o undă de răcoare o să-ţi învăluie plăcut trupul, uşor îmbătat de înţepeneala muncii grele, de izul ierbii, de dimineaţa nouă care începe...

Nu-i uşoară coasa. O ştie toată lumea. De la o vreme nu-ţi mai simţi braţele, spatele te apasă, îţi amorţesc degetele, toţi muşchii fiind deprinşi pe încetul să facă într-una aceeaşi mişcare: de la dreapta spre stînga, una după alta, fără oprire, pe o formă. În urma cosaşului rămîne locul ras, ca-n palmă, cu brazde culcate, ce-şi schimbă culoarea, pe nesimţite, pălind...

Din clipa aceea, ştiută dinainte, dar pe care n-o poţi niciodată hotărî, aşa cum nu poţi să bagi de seamă anume în care clipă te fură somnul noaptea, începi să culci brazdă lîngă brazdă, fără să te mai gîndeşti la ce-ţi lucrează mîinile, ca şi cum ar lucra singure. Aşa se cunosc şi jucăuşii cei buni. Nu-şi potrivesc niciodată paşii cu dinadins. Totul se desfăşoară ca de la sine. Un jucăuş priceput rîde, glumeşte, chiuie ca şi cum picioarele ar şti singure cum să-l poarte.

Începi să te gîndeşti la cîte şi mai cîte, fără o legătură între un gînd sau altul, fără un rost statornicit. Îţi rămîne doar să te miri cum de ţi-au răsărit în minte, roind ca albinele primăvara, întîmplări felurite, de mult uitate.

Dumitru Pop aşteptase dimineaţa cu credinţa că, obosindu-şi trupul, va zăvorî pentru o vreme frămîntările fără ieşire în care trăia de mai bine de-un an. Că se va gîndi la multe şi mărunte, că se va putea gîndi la multe şi mărunte şi că-i va fi îngăduit cît timp va mînui coasa şi la altceva. Încă nu se putea hotărî să arunce piatra care-i apăsa fără milă sufletul.

Ştia însă tot atît de bine că se amăgeşte ca atunci cînd ziua aştepta să cadă sara şi să se lungească în pat, nădăjduind că s-a liniştit, sara să aştepte dimineaţa, să-şi obosească braţele şi să încuie sub lacăt nesăbuinţa lui de acum un an şi mai bine.

Ştia, ştia, că în zadar.

Era ca un om pe care-l doare mereu măseaua, dar se fereşte ca de foc să se ducă s-o scoată. Mai pune vinars pe ea, se lasă înşelat de clipele în care durerea te lasă să mai sufli. Măseaua e însă tot acolo, zvîcneşte cumplit în falcă, durerea ostoită, mai mult ca o părere, din nou te apucă cu şi mai mare tărie de gîndeşti că n-o să te mai lase niciodată.

Credea, mai mult se-ndemna singur să creadă, c-o să-şi poată aduna liniştit gîndurile. Se bucura, îndoit acum, că-i primul în şir şi-o să-i fie mai uşor. Nu va trebui să-i privească pe ceilalţi, nu va trebui să-i spuie nimănui nimic. Iar, sub sară, o să-şi ia undiţa şi-o să meargă iar la pescuit, unde o să fie şi mai singur. Asta-i, îşi spunea, să nu stau nici o clipă în loc.

La a treia brazdă simţi însă că se petrece cu el ceva nou. Nu numai că-şi da seama că s-a amăgit (asta o ştia el dinainte) şi că însăşi plăcerea de-a cosi n-o mai avea; că va lucra în silă, că toate le va face în silă, aşteptînd să se apropie sara şi poate cine ştie cum, liniştea.

— Nu-i chip aşa, omule, îşi spunea. Sara aştept dimineaţa, dimineaţa nu mai rabd să mai cadă odată sara.

Înaintea lui, aburind uşor, verde-brumărie, se întindea trifoiştea. Alături nu avea pe nimeni. Îşi împinse privirea mai departe, spre Mureş şi dincolo de apă, la pădurea din Deal.

În depărtare, un cocostîrc singuratic călca rar, ferindu-se cumva, prin iarba înaltă din luncă. Avu de-o dată simţămîntul că-i şi el singur, cu voia lui, că el singur voise aceasta. Îl urmăreau neplăcut rîsetele, glumele lui Mărian Toader. Şi roiul amintirilor ce-l năpădeau îl purtă spre o întîmplare veche, din copilărie.

— Poate unde-i vară, îşi spuse, altfel cine şi-ar mai fi adus aminte... eram copil, hăi, de mult...

★

Era vară şi secetă. Ieşise la cîmp tot satul, cu popă, cu praporii din biserică. Dumitru zăcuse de aprindere de plămîni vreo două săptămîni. Mama lui, Salomia, plecase şi ea şi l-a lăsat singur acasă cu poruncă să nu care cumva să-l taie capul să iasă din curte. Poate că dacă nu i-ar fi spus, copilul n-ar fi fost îndemnat să iasă în drum şi de acolo, auzind zvonul de joacă încinsă pe care-l făceau copiii scăldîndu-se în Mureş, nu s-ar fi coborît la apă.

N-a ajuns pînă la apă. S-a aşezat, ameţit, pe jumătate, la umbră, sub o salcie, privind cu dor amar de copil la zbenguiala celorlalţi. Numai el era alb la faţă. Ceilalţi copii erau pîrliţi în lege, negri şi sprinteni ca nişte diavoli. Îi părea aşa de rău că el nu se poate amesteca între ei, nu poate sări de pe butuc cu capul în jos! Aşa, alb şi slăbit de-l sufla vîntul, nu se potrivea cu ei. Acolo, între ei era fericirea pe care boala i-o furase. Dincolo de apă, tot în luncă, aproape în acelaşi loc ca acum, Dumitru văzuse un cocostîrc singuratic, călcînd rar, cu cataligile lui, căutînd de mîncare.

★

Întîmplarea aceasta, care i s-a năzărit fără s-o bănuiască, îl făcu să tresară. Sentimentul singurătăţii i se păru înăbuşitor, de neîndurat. Ar fi vrut să rîdă şi el, cum n-a mai rîs de mult, să rîdă, laolaltă cu ceilalţi, de glumele lui Mărian. Altă dată rîdea cu poftă, în felul lui, reţinut, tăcut, dar rîdea. Ar fi schimbat cu oricare din ei, fiind sigur că oricare din ei e mai fericit decît el, nimeni neavînd o grijă atît de mare ca a lui. Şi ei habar n-au, gîndi el. Mă arată la toţi care vin prin sat, mă cinstesc ca pe un „om de bază" cum zice Mărian. Şi doar el ar fi schimbat cu oricare din ei, numai să scape de povara care i-a umplut de fiere fiecare ceas, care l-a făcut să se simtă ca-ntr-un loc străin peste tot pînă şi-n casa lui; lui i s-a părut că şi bucătura pe care a muncit-o nu i se cuvine şi că-i un om care se ascunde, care ascunde pentru că nu are încredere în ei.

Şi, zi de zi, se înstrăinează. Şi asta-l umple de o nefericire, ca o apă amară, năpădindu-i fiecare bucurie.

— Ehei, Dumitre!

Strigase Mărian.

Se-ntoarse greoi.

— Gata, cată să şi mîncăm, mă!

Într-adevăr, era singurul care mai culca iarba.

Ceilalţi se tologiseră la umbră sub şirul de sălcii, care mărginea trifoiştea despărţind-o de cucuruzurile gospodăriei. Îşi despăturiseră merindările cu mîncare, crestau slănină şi tăiau pîine, unii beau apă din ulcioare de pămînt, nesmălţuite, care-s întotdeauna umede şi răcoroase. Singur Rîpa avea fedeleş.

Dumitru mai trase odată cu coasa, ferind, din obişnuinţă, un muşuroi şi se aplecă să smulgă un mănunchi de iarbă. Apoi se îndreptă, încet, spre locul unde-l aştepta nevasta. Abia cînd se lăsă jos, proptindu-şi coatele de răzor, îşi simţi oboseala răspîndită în tot trupul înţepenit.

Începu să îmbuce, rar, gîndit, fără să ia seama la ce mînca.

— Ia şi ceapă, omule! Şi slănină! Îl îndemnă muierea.

Mărian care mînca tot atît de repede pe cum vorbea, îi strigă:

— Dacă nu-ţi zicea nimeni nimic, tu o ţineai aşa pînă se nopta. Tu eşti ca ăla: nu-l porni, c-apoi...

Dumitru nu-i răspunse

Căută în traistă după ciocan să-şi bată coasa.

— Nu mai mănînci? îl întrebă nevasta.

— Nu!

— Tu, apoi, ai şi mîncat!

În vorbele nevesti-si se putea citi o undă de dojană.

— Mănînci de pare ca-i vrea să faci avere!

Ca omul care-şi vrea ascunse gîndurile, Dumitru Pop îşi închipuia că oricine i le poate citi pe faţă, numai să vrea. Se obişnuise să-şi ferească privirile. Simţise nevoia de a-şi apleca ochii în pămînt din seara cînd l-au primit candidat (după şedinţă). Nimeni, de fapt, nu-l întrebase de ce s-a oprit aşa fără pricină.

Uneori gîndea că ei anume au tăcut şi nu l-au întrebat, ca să-l facă să înţeleagă că ei cam bănuiesc despre ce-o fi vorba, dar că-i mai bine ca el însuşi s-o spună. Şi, deşi era întuneric, Dumitru Pop îşi aplecase ochii. Poate ei cred c-a fost ceva rău la mijloc, dar li-i greu să-nceapă şi să-i ceară lămuriri. Păşea în urma celorlalţi, convins deci că ei ştiau ceva. Dar cine erau ei? N-ar putea el să tacă în faţa lor? Pînă la urmă nici ei n-ar putea dovedi nimic, pentru că dacă pentru el, ca să-şi dovedească nevinovăţia, n-are dovezi, nici ei nu pot avea probe ca să-l adeverească vinovat cu ceva. Ar bănui. Dacă nu ştiu nimic cu adevărat, atunci bănuiesc. Or, nimic nu-i mai rău pe lumea asta ca bănuiala.

Dumitru Pop îşi depănase de nenumărate ori după aceea gîndurile acestea şi-şi da seama că nici nu despre ei, cei şapte oameni, ţărani ca şi el, ar fi vorba pînă la urmă. Ci de el însuşi şi de ceva nemăsurat mai mare, de lumea de acum şi de fericire. Cu o seară înainte de şedinţă, fusese aproape copilăreşte de bucuros. De-acum s-a dus putinţa unor asemenea bucurii curate; niciodată atît de bucuros, liniştit şi măsurat cu el însuşi n-o să mai apuce să fie vreodată. În faţa lor putea să tacă, o face de-un an de zile, dar în faţa lui însuşi, a vieţii lui, nu putea. Cu fiecare zi care trecea, cinstea lui se ţinea numai prin ceea ce ştiau alţii despre ea. În sinea lui îi era ruşine.

Dac-ar fi spus atunci, ar fi fost mai bine. Ar fi trecut un an şi s-ar fi ales cumva. N-ar fi dat cinstea pe ruşine. Or acum era nespus de greu. Cu cît creştea vremea, cu atît povara era mai grea, iar de spus era tot mai anevoie. O măsea dacă n-o scoţi la vreme face puroi.

— Dar unde să mă duc? Cui să-i spun?

Cu această întrebare pe buze începu să-şi bată coasa. Ceilalţi cosaşi se culcaseră la umbră şi-şi potriviseră pălăriile de paie să nu-i bată soarele în ochi, căci umbra se călătorea repede şi le era lene să se mute după ea. Numai Rîpa, cel cu fedeleşul, se muta după umbră şi-n somn.

★

Uneori, stînd cu ochii închişi, se închipuia într-o adunare în care el povesteşte întîmplarea din război. O spunea rar, aşa ca fiecare vorbă să aibă înţelesul ei greu, cu întristarea că n-a spus-o mai curînd. Şi-l încearcă o linişte ca atunci cînd a văzut că nimeni n-a tras în mecanicul de locomotivă. Apoi i se strecoară în suflet iar neliniştea:

— Ce vor spune?

Ca şi cum ar fi visat. Şi oamenii, necunoscuţi mulţi dintre ei, îl înconjoară şi aude vorbe bune, prietenoase. Îl cred. Aşa trebuie să fi fost, cum le spune el. Şi lui îi pare nespus de rău că nu le-a spus mai de mult şi de-atîta bucurie îi dau lacrimile:

— Mă cred! Mă cred!

Ar fi vrut să-şi închipuie alt sfîrşit, dar acesta nu i se închega în minte. Şi-şi spunea atunci adînc încredinţat de adevărul lui:

— Nu-i cu putinţă să nu mă creadă!

Şi se juca astfel în închipuire, ca să-şi aline frămîntarea, mai ales cînd sta singur, pe malul Mureşului şi pescuia. De cum ajungea la sfîrşitul născocirilor lui, îl prindeau iarăşi gîndurile şi pescuitul se schimba în povară.

Îşi aduna undiţele şi o lua spre casă.

Într-o asemenea împrejurare se întîlni cu Mărian Toader, care se ducea în spre gospodărie. Dumitru Pop da să intre pe poartă. Mărian arăta grăbit.

Îl agrăi:

— Dumitre, gată-te!

— Ce-i?

Mărian se opri şi-i spuse, zîmbind.

— S-a aprobat!

Şi văzînd că Dumitru Pop nu-l întreabă ce anume, urmă:

— S-a aprobat să-ţi reducem stagiul de candidatură. De sîmbătă într-una te mai frecăm odată. Ce, sfîntul lui, fruntaş, cinstit, se poate? Dar nu pentru asta te-am oprit. Am adus cu noi pe directorul S.M.T.-ului. Îi place pescuitul. Ei? Te duci cu el la pescuit? Ţi-ai găsit omul! Na, hai, cu bine!

Unul din peşti, încă viu, i se zbătu în traistă. Dumitru, strigă, fără să vrea:

— Toadere!

— Ce-i Dumitre?

— Mai stai rogu-te! Vreau...

— Las-acum n-am vreme, îi răspunse acesta depărtîndu-se..

(va urma)

TOTUL SPUS CALM ȘI HOTARÎT

Vorbind despre încrederea cu care țăranii muncitori se îndreaptă spre formele colective de lucrare a pămîntului, participanții la Plenara Comitetului regional U.T.M. Constanța au arătat că în anii imediat următori există toate condițiile pentru ca pe întreaga regiune să se realizeze în linii mari transformarea socialistă a agriculturii, iar în unele raioane ca Negru Vodă și Hîrșova chiar în anul acesta.

Simțeam că acești oameni iau parte la plămădirea unui lucru uriaș, la înfăptuirea acelui nou ce concretizează năzuințele spre mai bine ale poporului nostru, care în înflorirea lui, este evident mai măreț, mai frumos chiar decît răbufnirea atît de așteptată a acestei primăveri întîrziate. Și aceste simțăminte mi-au fost adîncite, statornicite de cuvintele sigure, judicioase, uneori chiar exaltate, ale celor care au vorbit. Băieți și fete, comuniști și utemiști din toate colțurile regiunii și-au dat întîlnire la Constanța. Și-au povestit unii altora rezultatele, au vorbit de greutatea cu care omul se desprinde de bucata lui de pămînt de care este legat cu concepțiile multor generații trecute, și au mai vorbit de bucuria cu care oamenii descoperă zilnic bogăția vieții în care s-au codit să intre.

„Se dizolvă organizațiile U.T.M. teritoriale" a spus primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Băneasa. In comunele Calfa, Uluiri, Floriile, satul Călugăreni, nu se mai află nici un utemist în afara gospodăriei colective sau a întovărășirii.

Sectoarele de evidență ale comitetelor raionale U.T.M. primesc din ce în ce mai des asemenea dispoziții: „Scoateți din evidență organizația teritorială... treceți în evidență G.A.C. sau întovărășirea..."

Și totul a fost spus în plenară pe un ton firesc, pe tonul „așa trebuie să se întîmple și nu altfel".

In stepa dobrogeană marea revoluție pașnică răstoarnă barierele mentalităților vechi de proprietar, de stăpîn particular, și ridică în înălțimi simțămîntul de stăpîn colectiv al unei uriașe gospodării.

...Doi băieți din G.A.C. Frecăței—Tulcea, renumiți pentru priceperea lor în săpatul fîntînilor, au fost chemați pentru această treabă de cîțiva cetățeni în comuna Filimon Sîrbu. Unul, utemist, Albu Nicolae, celălalt, Ioniță Dumitru, pe atunci neutemist. Amîndoi colectiviști buni cu multe zile-muncă. „Băieții aceștia, a spus Popa Petre, activist la raionul U.T.M., nu au făcut numai o fîntînă, ci au îndreptat pașii a vreo 4—5 familii, care se asociaseră în săpatul fîntînii, spre colectivă. Luat singur poate fi un fapt divers, lipsit de importanță. Dar asemenea „fapte diverse" au loc zilnic aproape în toate satele și comunele din regiune. Pîsat Nicolae din G.A.C. Ciobanu a lămurit 7 familii; Negrea Paula din comuna Topolog a ridicat 3 familii la noul înțeles al vieții; Ergep Iașar și Amza Menan din comuna Cotul Văii împreună cu alți utemiști au atras în G.A.C. și întovărășire peste 30 familii și exemplele pot fi continuate, după ele nu se poate pune punct fiindcă zilnic se nasc altele noi.

Pentru aplicarea hotărîrilor partidului, în sprijinul lor, organizația U.T.M. a ridicat o armată de tineri entuziaști, hotărîți să înfăptuiască această mare revoluție a belșugului.

In scopul mobilizării tineretului la această mare bătălie, se spune laconic în darea de seamă prezentată de tovarășul Găvruș, primul secretar al comitetului regional U.T.M., „în ultima perioadă au fost organizate 47 de întîlniri între tinerii din gospodăriile colective și tinerii cu gospodărie individuală. Conferințele ținute în organizațiile teritoriale și întovărășiri pe tema „G.A.C. mijloc de bună stare și belșug" s-au bucurat de un interes deosebit din partea tinerilor țărani muncitori. Mergîndu-se pe linia unei activități comune a organizațiilor din G.A.C., întovărășiri și organizațiilor U.T.M. teritoriale, prin inițierea de acțiuni de folos obștesc, de acțiuni sportive, culturale etc., în multe locuri s-au obținut rezultate importante..." Și mai departe raportul continuă: „Numai în scurta perioadă de după cel de-al II-lea Congres al partidului, au intrat în G.A.C. și întovărășiri aproape 600 de tineri cu familiile lor".

Rezultate, cifre, hantri, nume de oameni, de brigăzi, de organizații, date centralizate pe regiune, așezate pe capitole și subdiviziuni ca la statul major al unui front, sau spuse pur și simplu de secretarul unei organizații de bază; acțiuni ce au fost sau vor fi organizate, măsuri ce au fost sau vor fi luate, totul (repet) spus calm și cu convingerea lucrului pe care l-ai hotărît, venea să asigure partidul că sarcina dată va fi îndeplinită.

Ce forță a insuflat acestor băieți și fete zîmbetul acela încrezător izvorît din interiorul lor, că această sarcină, de loc ușoară, poate fi îndeplinită la timp?

Din nou oficial, laconic, în raport se spune: „Prin grija partidului în regiunea Constanța sînt astăzi 33 S.M.T.-uri care au peste 3500 tractoare convenționale, 188 combine, aproape 1300 batoze și alte mașini agricole. De asemenea, în regiune sînt 26 G.A.S.-uri, peste 300 G.A.C. și peste 160 întovărășiri agricole, ceea ce înseamnă că sectorul socialist al agriculturii reprezintă astăzi peste 63 la sută din suprafața arabilă a regiunii".

Cifre. O îngrămădire de cifre. Aspectul scriptic al unei uriașe forțe materiale create pentru a ajuta oamenii în această bătălie a concepțiilor. Un pilon al siguranței și al încrederii.

Un alt lucru care m-a făcut să cred cu putere în cuvîntul acestor oameni, a fost și faptul că participanții la plenară au știut să privească în față lipsurile, nu s-au scumpit atunci cînd cineva trebuia scuturat și l-au scuturat strașnic (chiar dacă acest cineva a fost și biroul comitetului regional U.T.M.), nu și-au iertat nici greșelile lor, și au știut să găsească soluții pentru înlăturarea a ceea ce nu-și mai găsea loc în activitatea lor.

Și — din nou — totul spus calm și hotărît.

PETRE ISPAS

Constanța, martie 1956

Cerc de
VIOARĂ 32 ELEVI
PIAN 27 ELEVI
COR 70 ELEVI
BALET 40 ELEVI

ÎN CLIȘEUL DE SUS se vede ilustrată grija acordată pentru copiii muncitorilor de la fabrica „Industria Sîrmei" din raionul Turda. In cadrul clubului muncitoresc de aci funcționează nenumărate cercuri artistice, care contribuie la complectarea educației copiilor.

Corespondent
ION MICLEA

Colțul concursului

Cinematograf la Zătreni

Comuna Zătreni din raionul Oltețu este situată foarte departe de oraș. E cam la 70 km. de Craiova și 100 km. de R. Vîlcea. Țăranii de aci, în trecut obidiți și exploatați, nu aveau decît o singură mulțumire: natura care-i înconjura cu frumusețea ei. Ascultau murmurul necontenit al bătrînului Olteț și concertul păsărelelor în luncile cu umbra deasă.

In anii puterii populare însă viața țăranilor muncitori din Zătreni a luat alt curs.

In comună, pe lîngă un cămin cultural unde se dau reprezentații artistice, se țin conferințe și se organizează audiții la radio, există și un cinematograf sătesc.

Vizionarea unui film a devenit acum o necesitate, aproape pentru fiecare om din sat. Astfel au fost vizionate filmele romînești „Directorul nostru", „La noi la Todirești", „Răsună valea", precum și filmele sovietice, „Cavalerul Stelei de aur", „Reîntoarcerea victorioasă" și altele.

La începutul anului s-a desfășurat festivalul filmului sătesc, în cadrul căruia s-au prezentat o serie de filme din viața colhoznicilor sovietici.

Operatorul cinematografului sătesc, tovarășul Enache Matei, depune mult suflet în munca sa pentru ca filmele să fie rulate și vizionate în cele mai bune condiții.

Astfel, filmul a devenit și pentru țăranii muncitori din Zătreni un mijloc plăcut de a cunoaște multe lucruri interesante și folositoare în același timp.

Corespondent
VICTOR POPESCU

Filmul la sate

Caravana nr. 6

Zilele trecute, caravana cinematografică nr. 6 a întreprinderii regionale cinematografice București a poposit în comuna Cornetu. Ea a prezentat în sala căminului cultural, în fața a peste 450 de spectatori din comună, filmul „Tînăra Gardă".

De aici, caravana cinematografică a plecat să prezinte filme și în alte comune din raionul Domnești. Așa, de pildă, în comunele Mihăilești, Bolintin, Crevedia și altele, peste 8.000 de țărani muncitori tineri și vîrstnici au vizionat cu mult interes filmele „Mitrea Cocor", „Tăunul" și „Tînăra Gardă".

Activitatea caravanei cinematografice nr. 6 a devenit cunoscută în întreg cuprinsul regiunii București. Se poate spune despre ea că nu există comună sau sat unde să nu fi dus filme noi și interesante pentru țăranii muncitori.

Corespondent
ION POPESCU

Elevii la film

La Școala de 7 ani din satul Fotin-Enescu, comuna Lespezi, raionul Pașcani, se organizează vizionări de filme în colectiv, la cinematograful din centrul de comună.

In scurt timp, cei peste 129 de elevi ai acestei școli au vizionat filmele „Descoperirea misterioasă", „Furtună pe Nipru", „O scrisoare pierdută" și altele.

După vizionarea unui film — corpul didactic în colaborare cu organizația de bază U.T.M. organizează diferite discuții la gazeta pionierească din școală. Astfel, elevii își exprimă prin scris cele învățate din filmele vizionate.

Corespondent
PETRU PEPELEA

CRONICA FILMULUI

„NUFĂRUL ROȘU"

Ciortanu și Mărunțelu într-o scenă din „Nufărul roșu"

Oricît de supărați vor fi unii critici supraexigenți, voi începe articolul de față cu un leitmotiv cunoscut: „Nufărul roșu" este **primul** film pentru copii realizat la noi, **primul** nostru film artistic în culori și în plus **primul** film al tînărului regizor Gheorghe Tobias. Aceasta este o realitate care nu poate fi ignorată atunci cînd analizăm filmul. Prin conținutul său, prin noutatea problemelor tehnico-artistice ridicate de filmul în culori și prin specificul muncii cu actorii-copii, „Nufărul roșu" (scenariul Paul Anghel după povestirea lui P. Luscalov) reprezintă — atît cu ceea ce are izbutit, cît și cu lipsurile sale — o experiență interesantă.

Militînd pentru grija deosebită față de copii, viitorii cetățeni și constructori ai țării, pentru educarea lor în spiritul dragostei de muncă, al dragostei față de colectiv, „Nufărul roșu" ne poartă într-un sat de pescari din bălțile Dunării în ambianța unei naturi luxuriante. Eroii sînt copii în viața cărora pătrund senzații și probleme noi: școala care-i adună de pe malurile înverzite ale Dunării, evenimentele legate de înființarea detașamentelor de pionieri, frămîntarea primelor răspunderi și angajamente.

In cadrul poetic al pitoreștilor meleaguri dunărene, micii eroi pornesc o acțiune romantică. Ei doresc să găsească o floare rară, „nufărul roșu", și s-o dăruiască într-un ierbar Palatului Pionierilor. In clasa cu pricina însă, condusă de o tînără profesoară lipsită de experiență, copiii se împart în două tabere; una formată din elevii silitori adunați în jurul Sandei, singura pionieră recent venită în sat, și alta condusă de Ciortanu, un băiețandru inteligent, descurcăreț și neînfricat, recunoscut drept șef al celor care preferă undița creionului și priveliștea sălbaticului peisaj dunărean, pozelor din cărțile de școală.

Peripețiile clasei în căutarea „nufărului roșu", declanșează ambiția eroului nostru, Ciortanu, care se simte dator — ca neîntrecut cunoscător al locurilor — să găsească el floarea cea rară. Și astfel, într-o activitate care-i este pe plac, care răspunde preferințelor sale lăuntrice, Ciortanu își modelează caracterul, în conștiința lui născîndu-se, abia simțită, dorința de a se integra vieții colective a copiilor, dorința de a fi pionier.

Pe ecran această transformare nu se face liniar, schematic, ci potrivit evoluției psihologice adesea contradictorii a eroului principal. Intîlnirile sale la pescuit cu tatăl Sandei, încrederea pe care acesta i-o arată, dau un imbold eficace transformării sale ulterioare. Iar ieșirile sale nestăpînite, găsesc la destui dintre colegii de clasă o ripostă capabilă să-l aducă pe Ciortanu pe drumul cel bun. Să ne amintim de pildă judecarea lui Ciortanu de către clasă pentru că, dornic să se răzbune pe Sanda care-i eliberase păsările din colivii, a distrus o parte a ierbarului, rod al muncii întregului colectiv. Vehemența cu care iau cuvîntul copiii, mustrarea severă din ochii învățătoarei îi umplu sufletul de căință și el părăsește clasa, luptîndu-se cu lacrimile. De la repetatele acte de nesupunere și indisciplină pînă la dorința lui nemărturisită de a deveni pionier, de la ambiția de a-și ajunge din urmă colegii la învățătură, pînă la conștiința demnității de pionier, filmul ne dă posibilitatea nu numai să-l cunoștem pe Ciortanu, dar să și participăm nemijlocit la formarea caracterului lui drept, cinstit, curajos. In acest fel, chipul lui ne devine drag, apropiat sufletește; evoluția lui ne bucură, iar emoția momentului solemn cînd primește — odată cu toți colegii săi — cravata roșie, ni se transmite convingător.

Spunînd toate acestea, n-am spus însă decît pe jumătate adevărul despre film. Reușita definire și urmărire a caracterului eroului principal este umbrită de o mai puțin fericită rezolvare cinematografică a ansamblului. Ideia centrală a filmului fiind legată de educarea copiilor în cadrul școlii noastre noi, conflictul se naște firesc între școală și unii dintre copiii care nu o frecventează. Din felul cum este prezentată în film școala și activitatea învățătorilor, ești tentat însă să-l înțelegi pe Ciortanu și pe prietenii lui care preferă mult timp școlii, viața frumoasă, atractivă și plină de farmec din mijlocul naturii. Credem că dacă imaginea școlii ar fi fost mai pregnant reliefată, dacă activitatea colectivă a elevilor ar fi apărut mai pasionantă, filmul ar fi cîștigat pe linia consolidării conflictului și a redării veridice a vieții multilaterale din școlile noastre. Dincolo de acest neajuns rămîne însă mesajul prețios al filmului, îndemnînd școala, organizația de pionieri să modeleze cu înțelegere caracterul fiecărui copil, să le canalizeze cu pricepere pasiunile, energiile, visurile, înșiși educatorii fiind chemați să dea vieții școlare și pionierești farmecul căutat de cei mici.

O altă slăbiciune supărătoare este că în „Nufărul roșu" abundă numeroase idei în stare pură, neintegrate organic în conflict (neajuns remarcat de altfel și în cazul altor filme romînești). Este vorba în scenariu și de acțiunea educativă a școlii asupra copiilor și de lupta pentru prinderea și demascarea unor hoți de pește și de greutățile pe care le întîmpină o tînără învățătoare și multe altele. Aceasta n-a putut să nu se răsfrîngă asupra acțiunii care apare fragmentată, lipsită de omogenitate, iar înfățișarea schematică a unor episoade și personaje își are izvorul în aceeași greșeală de a „înghesui" într-un singur film fel de fel de probleme, care nu decurg firesc, logic, din ideea artistică fundamentală. Hoții de pește — de pildă — sînt înfățișați liniar, sec, conform unor șabloane de mult uzate: cu privirea pe sub sprîncene, bețivi, buhăiți sau cu cuțitul între dinți. Dinamismul, intensitatea reală a episodului redînd lupta dramatică pentru prinderea hoților din cherhanaua incendiată, nu poate șterge impresia neplăcută lăsată de schematismul acestei laturi a filmului.

Aceste lipsuri apar evidente și în dialog care în multe locuri e neinteresant, plat, lipsit de conciziune și expresivitate. Cît de artificial și neconvingător sună de exemplu discuțiile dintre tînăra învățătoare și secretarul U.T.M. care îi face curte.

Scăderile filmului apar accentuate și din cauza interpretării; munca cu actorii în film prezintă deficiențe dintre cele mai serioase. Este adevărat că regizorul a avut o sarcină foarte grea lucrînd cu actorii-copii în condițiile dificile de organizare și luminare cerute de filmul colorat. Dar, în același timp, el a avut avantajul spontaneității vîrstei micilor interpreți, al puterii lor de a se integra în rol, de a crede deplin în ficțiunea artistică — trăsături care fac în general din copii interpreți excelenți. Cu toate acestea, în jocul actorilor-copii, apar din păcate adesea intonații căutate, ostentative; se subliniază în mod exagerat și stîngaci unele silabe pentru a transmite un pretins fel „specific" de a vorbi al copiilor. Bineînțeles această lipsă apare în mai mică măsură la rolurile izbutite cum este Ciortanu de pildă. Interpretul lui Ciortanu (Ion Munteanu, elev al Școlii de coregrafie) s-a adaptat bine situațiilor din film, a găsit și a exprimat sugestiv sentimentele eroului, reușind să creeze un personaj al cărui farmec ni ce comunică viu. Eforturile regizorului au fost aci rodnice pentru că de la început a știut să aleagă un copil expresiv și cu calități actoricești; ceea ce din păcate nu se poate spune în cazul lui Ildiko Brayer care a înfățișat o Sandă antipatică, neinteresantă și destul de ștearsă. Rolurile de copii care se ridică însă fără rezerve la nivelul cerut și care, de altfel, pot fi socotite un exemplu pilduitor, sînt Tănăsică și Mărunțelu — cel veșnic cu praștia la îndemînă — figuri autentice, care îți rămîn în minte.

Lipsurile interpretării trebuiesc căutate nu numai în felul cum a lucrat regizorul cu actorii ci și în condițiile create de Studioul București pentru o bună desfășurare a repetițiilor, fără de care nici un actor nu poate realiza o interpretare superioară. In treacăt trebuie spus că nici unii actori cu mai multă experiență care apar în film nu se ridică la înălțimea posibilităților lor interpretative dovedite în alte filme.

Felul cum operatorul Ion Stoica — laureat al Premiului de Stat — a înțeles să întrebuințeze culoarea, contribuie la ridicarea sensibilă a valorii artistice a filmului. In numeroase secvențe, în special în scenele de pe apă noaptea, imaginea are un apreciabil rol dramatic, în sensul că reliefează, prin unghiul de filmare, prin compoziția cadrului, prin nuanțele și combinațiile coloristice, conflictul, atmosfera și caracterele personajelor. Iar muzica lui Ion Vasilescu — mai ales cîntecul pionieresc care răsună viu și optimist de-a lungul filmului — însoțește inspirat cele mai izbutite momente din „Nufărul roșu".

Privit în ansamblu, „Nufărul roșu" reprezintă un început care se cere grabnic depășit pe tărîmul filmului pentru copii. Discutarea amănunțită a filmului, întîlnirile cu spectatorii, dezbaterea principială, deschisă a problemelor de creație ridicate de film sînt lucruri care se impun pentru a genera un progres mai rapid al cinematografiei noastre.

MIRCEA DRAGAN

În ajutorul celor ce studiază documentele celui de-al doilea Congres al P. M. R.

Despre etapele luptei pentru făurirea și consolidarea orînduirii democrat-populare (I).

Studierea Documentelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R. constituie o sarcină de o deosebită însemnătate a activiștilor și utemiștilor, a întregului tineret. In articolul pe care-l publicăm astăzi, ne propunem să ajutăm propogandiștilor și utemiștilor ce studiază Documentele celui de-al II-lea Congres al P.M.R. înțelegerea problemei etapelor luptei pentru făurirea și consolidarea orînduirii democrat-populare în patria noastră.

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la cel de-al II-lea Congres al P.M.R. cuprinde o analiză marxist-leninistă a drumului istoric străbătut de țara noastră, a prefacerilor revoluționare înfăptuite de poporul nostru muncitor. O însemnătate deosebită are deplina clarificare în aceste documente a problemei etapelor luptei pentru făurirea și consolidarea orînduirii democrat-populare în țara noastră.

In Documentele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. — în care se face o amplă analiză a problemei căilor de trecere de la capitalism la socialism — se arată că existența formei democrat-populare de reorganizare a societății pe baze socialiste, pe lîngă forma sovietică, constituie o confirmare a genialei teze leniniste cu privire la varietatea formelor prin care diferitele națiuni vor ajunge la socialism. In acest sens, în strînsă legătură cu teza Congresului al XX-lea al P.C.U.S. privitoare la formele trecerii diferitelor țări de la capitalism la socialism, este instructivă experiența partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară.

In organizarea și conducerea luptei poporului nostru muncitor pentru înfăptuirea transformării revoluționare a societății din țara noastră, partidul clasei muncitoare s-a călăuzit întotdeauna și se călăuzește de învățătura marxist-leninistă cu privire la revoluție.

Creînd învățătura științifică despre revoluția socialistă, Marx și Engels au sintetizat experiența istorică a revoluțiilor anterioare, au făcut o profundă analiză a economiei capitaliste punînd în lumină ca principala contradicție a acestui sistem neconcordanța dintre caracterul forțelor de producție și relațiile de producție capitaliste, arătînd rolul proletariatului de gropar al capitalismului și de făuritor al comunismului.

Revoluția socialistă — pentru înfăptuirea căreia proletariatul conducînd masele muncitoare preia puterea înlăturînd dictatura burgheză — este menită să făurească noile relații de producție socialiste capabile să dea avînt deplin forțelor de producție. Așa cum a arătat Marx, între societatea capitalistă și cea comunistă se află perioada prefacerii revoluționare a uneia în cealaltă. Acestei perioade îi corespunde și o perioadă de tranziție politică al cărei stat nu poate fi altceva decît **dictatura revoluționară a proletariatului.**

Marxism-leninismul a învățat detașamentele înaintate ale proletariatului să stea ferm pe pozițiile recunoașterii necesității transformării revoluționare a societății capitaliste în societatea socialistă. Tocmai aceasta îi deosebește pe marxiștii revoluționari de reformiști, de oportuniști. Vladimir Ilici Lenin a arătat că clasele dominante nu cedează puterea de bună voie. Și astăzi pentru o serie de țări ale lumii capitalului, în care capitalismul este încă puternic, dispunînd de un uriaș aparat militar-polițienesc, răsturnarea dictaturii burgheze se poate face numai prin forță, în condițiile unei lupte de clasă ascuțite, revoluționare, menită să înfrîngă împotrivirea serioasă a forțelor reacționare. Totodată, potrivit învățăturii leniniste, formele trecerii de la capitalism la socialism, păstrînd același conținut, aceeași esență, pot fi diferite de la țară la țară, în funcție de condițiile concrete existente.

Este neadevărat că leniniștii ar considera violența și războiul civil drept singura cale de transformare a societății. Căci — așa cum a arătat Congresul al XX-lea al P.C.U.S., dezvoltînd teza leninistă pe baza noii experiențe istorice — în trecerea de la capitalism la socialism există diferite forme, iar varietatea lor, va fi în viitor tot mai mare. Nu este obligatoriu ca înfăptuirea acestor forme de trecere la socialism să fie legată, în orice condiții, de un război civil sau de o insurecție armată, căci „desfășurarea mai ascuțită sau mai puțin ascuțită a luptei de clasă, folosirea sau nefolosirea violenței în cursul trecerii la socialism depind nu atît de proletariat cît de gradul de împotrivire a exploatatorilor, de folosirea violenței de către clasa exploatatorilor însăși". In legătură cu aceasta, în prezent, se naște problema posibilității de a se folosi și calea parlamentară pentru trecerea la socialism. Condițiile mai favorabile existente astăzi în diferite țări pentru victoria socialismului sînt urmarea faptului că socialismul a învins în Uniunea Sovietică și învinge în țările de democrație populară.

In lumina acestor teze, pe baza Documentelor Congresului al II-lea al P.M.R., să examinăm principalele aspecte ale experienței istorice concrete a țării noastre în trecerea de la capitalism la socialism.

DESPRE STRATEGIA ȘI TACTICA PARTIDULUI IN LUPTA PENTRU VICTORIA REVOLUȚIEI POPULARE

In înfăptuirea prefacerilor revoluționare în țara noastră rolul conducător l-a avut partidul clasei muncitoare. In lupta pentru instaurarea puterii noi, democrat-populare, partidul nostru a avut ca îndreptar în stabilirea strategiei și tacticii sale aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R.

Congresul al V-lea al P.C.R din 1932 a elaborat strategia partidului pornind de la aprecierea fundamentală după care Romînia se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice. V. I. Lenin arătase că în condițiile imperialismului numai proletariatul poate conduce cu succes lupta maselor populare în revoluția democratică.

In țara noastră o serie de sarcini ale revoluției burghezo-democratice rămăseseră neîndeplinite datorită monstruoasei coaliții a burgheziei cu moșierimea. Inlăturarea resturilor feudale, reforma agrară democratică ca și alte reforme trebuiau înfăptuite în procesul desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice.

Congresul al V-lea al P.C.R a stabilit astfel strategia primei etape a revoluției populare:

Scopul: doborîrea puterii de stat burghezo-moșierești și stabilirea dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și a țărănimii, lichidarea rămășițelor feudale.

Forța de căpetenie: proletariatul.

Rezerva cea mai apropiată: masele de bază ale țărănimii.

Planul de dispoziție a forțelor: alianța clasei muncitoare cu masele de bază ale țărănimii, rolul de conducător aparținînd proletariatului. Totodată, Congresul al V-lea al P.C.R. a arătat că: „In lupta pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, proletariatul se sprijină la țară pe elementele proletare și semiproletare, duce cu el ca aliat păturile sărace și cele mai de seamă pături mijlocașe ale țărănimii (în aceeași luptă proletariatul poate să ducă după sine și mase însemnate ale micii burghezii orășenești); paralizează influența partidelor burghezo-moșierești și mic-burgheze asupra maselor de bază ale țărănimii și duce lupta împotriva burgheziei sătești (chiaburimea) pentru conducerea acestor mase ale țărănimii.

Unde lupta maselor țărănești pentru pămînt contra moșierilor semifeudali este strîns împletită cu lupta contra politicii de asuprire națională a imperialismului romîn, proletariatul, cu condiția unei politici juste a partidului, poate să atragă după sine, contra imperialismului romîn, o anumită parte a țărănimii înstărite, precum și mase însemnate ale micii burghezii orășenești (meseriași, intelectuali, mici negustori etc.)".

(Documente din Istoria P.C.R. pag. 126).

Pe baza învățăturii leniniste, desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice nu trebuia să constituie un scop în sine: sub conducerea proletariatului, trebuia să se realizeze trecerea rapidă de la revoluția democratică la revoluția socialistă.

PARTICULARITĂȚILE SITUAȚIEI REVOLUȚIONARE DIN ROMÎNIA IN VARA ANULUI 1944

Desigur însă că Congresul al V-lea al P.C.R. n-a putut prevedea condițiile istorice concrete în care urma să fie înfăptuită transformarea revoluționară a societății în țara noastră.

In ce au constat aceste condiții?

In perioada de după Congresul al V-lea al P.C.R. clasa noastră muncitoare a dus o luptă eroică împotriva transformării Romîniei în vasala Germaniei hitleriste și a aruncării țării noastre în războiul criminal antisovietic. **Clasele exploatatoare au trădat interesele naționale.** Dictatura regală și dictatura militar-fascistă antonesciană au împins Romînia în războiul împotriva Uniunii Sovietice. In ceste condiții, **singura cale justă ce corespundea condițiilor care s-au creat era calea răsturnării prin violență a regimului fascist.**

In fața clasei muncitoare, a țărănimii și a păturilor mijlocii, se puneau sarcinile înlăturării dictaturii militare fasciste, a instaurării unui regim democratic, a ieșirii din războiul de jaf împotriva U.R.S.S. și a alăturării Romîniei la coaliția antihitleristă.

Proletariatul, în fruntea maselor populare, a pășit la înfăptuirea acestor obiective în condițiile situației revoluționare existente: guvernul antonescian și clasele exploatatoare ce-l susțineau ajunseseră într-o „criză de guvernare", fiind compromise și lipsite de orice bază în mase datorită sprijinului antinațional dat de guvernul fascist antonescian hitlerismului ce se apropia de definitiva sa înfrîngere, masele populare terorizate, suferind urmările grele ale războiului în care fuseseră tîrîte — nu mai vroiau să trăiască așa cum trăiseră înainte, în rîndurile întregului popor, tineretul, crunt exploatat și asuprit, lipsit de posibilitatea de a învăța și de a-și făuri o viață omenească, se ridica la luptă; în fruntea maselor se afla clasa muncitoare călită de-a lungul anilor de luptă revoluționară, cu rîndurile întărite în urma creării în primăvara anului 1944 a Frontului Unic Muncitoresc; principală forță a Frontului patriotic antihitlerist, Partidul Comunist din Romînia conducea lupta maselor largi în frunte cu clasa muncitoare. In această privință, trebuie în mod deosebit subliniată importanța pe care a avut-o făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare; frontul unic între Partidul Comunist și Partidul Social Democrat a sporit forțele clasei muncitoare și i-a dat posibilitatea de a strînge în jurul său toate forțele democratice și patriotice.

Se crease astfel situația revoluționară ce putea fi transformată într-o revoluție populară victorioasă. Particularitatea acestei situații consta în aceea că ea a apărut în condițiile istorice create de împrejurarea că mișcarea revoluționară se dezvoltă nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist, ca și de înfrîngerea zdrobitoare pricinuită trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist al lui Antonescu de către glorioasele Armate Sovietice, de ofensiva eliberatoare a Armatelor Sovietice pe teritoriul țării noastre.

Tocmai de aceste particularități a și trebuit să țină seama Partidul nostru pentru a stabili strategia și tactica sa în condițiile situației revoluționare existente în vara anului 1944. Așa cum a arătat Congresul al II-lea al P.M.R., meritul partidului constă în faptul că folosind drept îndreptar aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R. a știut să se orienteze just ținînd seama de noile condiții istorice.

PRIMA ETAPĂ A REVOLUȚIEI DEMOCRAT-POPULARE

Inceputul revoluției populare, democratice din 1944 l-a constituit **insurecția armată populară** care la 23 August a răsturnat dictatura militaro-fascistă. Documentele Congresului clarifică astfel importanța istorică și rolul maselor în înfăptuirea evenimentelor de la 23 August 1944 care au reprezentat o adevărată insurecție armată. Intr-adevăr, alegînd momentul potrivit, folosind împrejurările favorabile ale ofensivei Armatei Sovietice, Partidul Comunist Romîn a înfăptuit acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată. Insurecția armată, acțiune înfăptuită sub conducerea Partidului Comunist de masele revoluționare cu sprijinul patrioților din armată, a dus la răsturnarea dictaturii fasciste și la ieșirea Romîniei din războiul hitlerist în urma arestării capilor guvernului militaro-fascist și a ocupării celor mai importante instituții de stat. Mobilizat sub conducerea partidului de către U.T.C., tineretul revoluționar a luat parte activă la insurecția armată de la 23 August.

Infăptuind insurecția victorioasă, poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist, a determinat ieșirea Romîniei din războiul hitlerist și participarea armatei romîne, alături de glorioasa Armată Sovietică, în lupta pentru definitiva zdrobire a hitlerismului.

In prima etapă revoluția populară a constat în desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice. Pentru aceasta trebuiau înlăturate rămășițele puternice ale feudalismului și în primul rînd trebuia înfăptuită reforma agrară, democratică, expropiind moșierii și împroprietărind, fără plată, țăranii fără pămînt și cu pămînt puțin.

Pentru a înfăptui năzuința de veacuri a maselor largi ale țărănimii, direcția tactică principală a partidului era izolarea de masele largi ale țărănimii, a partidelor burghezo-moșierești țărănist și liberal, în vederea atragerii țărănimii muncitoare în alianță și sub conducerea proletariatului pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice. Toate forțele reacționare coalizate în jurul monarhiei și al partidelor „istorice" și sprijinite de forțele imperialiste căutau să împiedice înfăptuirea reformei agrare democratice sub motivul ipocrit al amînării pînă „după război". Spre deosebire de situația din 1918-1920 țărănimea n-a mai putut fi însă înșelată și atrasă în apele partidelor burghezo-moșierești, căci în fruntea luptei pentru reforma agrară a stat clasa muncitoare, condusă de Partidul Comunist. Partidul, în fruntea clasei muncitoare, a alcătuit sute și mii de echipe de muncitori care au împînzit satele, a chemat țărănimea muncitoare la luptă pentru pămînt. Organizînd comitetele sătești, împotriva voinței regelui și a partidelor „istorice", în pofida gloanțelor regelui și guvernului Rădescu — muncitorii s-au pus în fruntea țăranilor și au intrat pe pămînturile moșierești, confiscîndu-le și împărțindu-le țăranilor pe calea luptei revoluționare.

MIRON FLORIAN

(Va urma).

„Scînteia tineretului"
4 martie 1956 pag. 3-a

Relațiile de bună vecinătate dintre Suedia și Uniunea Sovietică servesc cauzei păcii

— COMUNICATUL SOVIETO-SUEDEZ —

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite următorul Comunicat sovieto-suedez:

La invitația guvernului sovietic primul ministru al Suediei, dl. Tage Erlander a vizitat Moscova între 29 martie și 4 aprilie.

Primul ministru T. Erlander și G. Hedlund, ministrul Afacerilor Interne, care a sosit împreună cu el au dus la Moscova tratative cu N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. prim secretar al P.C.U.S., V. M. Molotov, prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe, precum și cu alte personalități din conducerea țării.

La aceste convorbiri, din partea suedeză au mai participat: R. Suhlman, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei în U.R.S.S.; G. Jarring, șeful Serviciului politic din Ministerul Afacerilor Externe al Suediei; L. Petri, consilier al ambasadei Suediei în U.R.S.S.; U. Palme, secretar personal al primului ministru; G. Lorentzon, secretar de gradul II la Ministerul Afacerilor Externe al Suediei; S. Frikius, atașat de presă.

Din partea sovietică la convorbiri au mai participat: I. G. Kabanov, ministru al Comerțului Exterior, N. A. Mihailov, ministru al Culturii al U.R.S.S.; V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; K. K. Rodionov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S în Suedia; M. G. Gribanov, șeful serviciului pentru țările scandinave din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; N. M. Lunkov, consilier al ambasadei U.R.S.S. în Suedia și A. M. Aleksandrov, consilier.

In cursul tratativelor, reprezentanții celor două țări au avut posibilitatea să facă un schimb de păreri deschis și util în primul rînd în problema relațiilor sovieto-suedeze, precum și în probleme internaționale generale care afectează interesele celor două țări. Tratativele s-au desfășurat în spiritul de prietenie și bunăvecinătate care caracterizează relațiile dintre Suedia și Uniunea Sovietică.

S-a constatat că cele două țări sînt interesate în dezvoltarea continuă a schimburilor comerciale reciproce. Ca un exemplu al unei forme practice de bună colaborare între cele două țări a fost menționat acordul cu privire la colaborarea dintre serviciile de salvare a vaselor naufragiate, încheiat în 1954 și ulterior extins.

Acordul sovieto-suedez cu privire la comunicațiile aeriene, încheiat zilele trecute, permite să se stabilească în viitorul apropiat comunicații aeriene directe între Stockholm și Moscova.

Părțile au confirmat că s-a realizat un acord de a se începe tratative cu privire la reglementarea, în conformitate cu acordul sovieto-suedez din 1941, a unor revendicări reciproce încă nerezolvate legate de intrarea Republicilor Baltice în componența Uniunii Sovietice. In viitorul apropiat o delegație suedeză va pleca la Moscova pentru a începe aceste tratative. In cursul tratativelor s-a constatat de asemenea că în ultimul timp s-au lărgit în mod îmbucurător legăturile științifice și culturale, cărora cele două părți le acordă o mare importanță. Părțile s-au declarat întrutotul de acord că turneele ansamblurilor artistice, vizitele delegațiilor și grupurilor de experți tehnici în diferite domenii, schimburile sportive și turismul pot întări într-o măsură considerabilă relațiile și pot duce la creșterea înțelegerii între cele două popoare. S-a ajuns la o înțelegere ca organele de stat ale celor două țări, care se ocupă de problemele contactelor culturale cu străinătatea, să contribuie în mod corespunzător la dezvoltarea schimburilor în aceste domenii.

In timpul discuțiilor asupra problemei legăturilor culturale și științifice s-a ajuns la o înțelegere ca în viitorul apropiat să fie înfăptuite, între altele, următoarele proiecte concrete: schimbul de lucrători calificați în domeniul cercetărilor științifice, în primul rînd în cel al medicinei, al științelor naturii și științelor tehnice; țara gazdă va plăti cheltuielile legate de ședere și de desfășurarea muncii științifice; accesul lucrătorilor științifici la arhivele și bibliotecile țărilor respective; lărgirea schimbului de literatură și publicații între instituțiile științifice și culturale ale celor două țări. Partea suedeză și-a exprimat dorința de a trimite o delegație de experți care să studieze organizarea învățămîntului superior în Uniunea Sovietică. Partea sovietică și-a exprimat interesul pentru un studiu similar al pregătirii cadrelor tehnice în Suedia. Acorduri concrete privitoare la aceste proiecte de schimburi vor fi realizate pe cale diplomatică.

Partea suedeză a subliniat marea importanță pe care o prezintă pentru ea problema soartei diplomatului suedez Raul Wallenberg care a dispărut la sfîrșitul războiului la Budapesta. In cursul tratativelor partea suedeză a remis materialul pe care-l deținea cu privire la Wallenberg cu rugămintea ca autoritățile sovietice corespunzătoare să examineze și să verifice acest material. Partea sovietică a declarat că este gata să facă aceasta. In același timp s-a declarat că dacă Wallenberg ar fi fost în Uniunea Sovietică, i s-ar fi dat firește posibilitatea să plece acasă. Rezultatele anchetei vor fi comunicate pe cale diplomatică.

Eventualele cereri din partea unor cetățeni suedezi sau foști cetățeni suedezi, care se află în Uniunea Sovietică, de a li se permite lor și membrilor familiilor lor să plece în Suedia vor fi rezolvate în mod favorabil cu condiția ca persoanele respective să-și exprime dorința de a pleca în Suedia. La fel autoritățile suedeze nu vor pune nici un fel de obstacole în calea plecării în Uniunea Sovietică a cetățenilor sovietici sau a foștilor cetățeni sovietici și a membrilor familiilor lor care doresc să plece în Uniunea Sovietică.

In cadrul schimbului de păreri cu privire la situația internațională, primul ministru al Suediei și ministrul Afacerilor Interne al Suediei au arătat că Suedia duce politica ei tradițională de neparticipare la alianțe pe timp de pace, politică care are drept țel menținerea neutralității în caz de război, în cadrul obligațiilor ce revin ca membră a O.N.U. și că, după părerea părții suedeze, această politică externă corespunde nu numai intereselor Suediei, ci este de natură să contribuie la relațiile pașnice și de prietenie în această parte a Europei. Partea sovietică a declarat că U.R.S.S. va respecta, ca și pînă în prezent această politică de pace și neparticipare la alianțe pe care o duce Suedia.

In continuare fiecare dintre părți a subliniat că țara respectivă este interesată să contribuie la slăbirea continuă a încordării internaționale și la dezvoltarea colaborării pașnice între popoare pe baza principiilor consfințite în Carta Organizației Națiunilor Unite și care cuprind printre altele, respectarea independenței și suveranității statelor membre, neagresiunea și neamestecul în treburile interne.

Cele două părți au declarat că sînt gata să sprijine năzuințele constante de a se obține în Organizația Națiunilor Unite rezultate practice atît în ce privește reducerea generală a armamentelor și efectivului forțelor armate, cît și în ce privește interzicerea armei atomice și controlul precum și lărgirea colaborării internaționale în folosirea pașnică a energiei atomice.

Schimbul de păreri care a avut loc a dus la o înțelegere mai profundă a punctelor de vedere ale celor două părți în problemele discutate în cadrul tratativelor și va contribui la consolidarea relațiilor de bună vecinătate dintre Suedia și Uniunea Sovietică.

După șederea lor la Moscova, T. Erlander, primul ministru al Suediei și soția, și G. Hedlund, ministrul Afacerilor Interne și soția, precum și celelalte persoane care au sosit împreună cu ei vor face o călătorie de cîteva zile în Uniunea Sovietică, vizitînd între altele Suhumi, Tbilisi, Erevan, Kiev și Leningrad.

Semnarea la Moscova a Comunicatului sovieto-suedez

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 aprilie a avut loc în marele Palat al Kremlinului semnarea Comunicatului sovieto-suedez.

N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și T. Erlander, primul ministru al Suediei, au parafat textul Comunicatului sovieto-suedez.

La ceremonia parafării au fost de față N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. I. Brejnev, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. K.K. Rodionov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Suedia, și alte personalități oficiale.

Din partea suedeză au fost de față: G. Hedlund, ministrul Afacerilor Interne, R. Suhlman, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei în U.R.S.S. și celelalte persoane care îl însoțesc pe primul ministru al Suediei.

Au fost de asemenea de față ziariști străini și sovietici.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov l-au primit pe ambasadorul Iugoslaviei

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 aprilie 1956, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe Velko Miciunovici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia în U.R.S.S., cu care a avut o convorbire.

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. l-a primit pe Velko Miciunovici, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia în U.R.S.S. cu care a avut o convorbire.

Nasser: Nu există primejdia unei agresiuni comuniste

CAIRO 3 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse primul ministru al Egiptului Nasser a acordat corespondentului ziarului „Daily-Telegraph" un interviu în care a expus principiile fundamentale ale politicii externe egiptene. Premierul Nasser a subliniat că Egiptul „se teme de imperialismul britanic". El a afirmat că guvernul britanic urmărind țelurile sale agresive în Orientul Mijlociu caută să semene vrajbă între Egipt și vecinii săi. Nasser a subliniat apoi că nu există primejdia unei agresiuni din partea comunismului.

După ce a arătat că achiziționarea de armament din Cehoslovacia a fost efectuată pe baze exclusiv comerciale, premierul egiptean a vorbit despre atitudinea Egiptului față de lupta pentru independență și libertate a popoarelor africane. Premierul Nasser a recunoscut că Egiptul este întru totul alături de aceste popoare dar a dezmințit afirmațiile francezilor că Egiptul ar fi livrat armament răsculaților nord-africani.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 2 aprilie, cu prilejul plecării din U.R.S.S. a lui D. Adilbiș, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Mongole în U.R.S.S., V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea acestuia.

PEKIN. — In seara zilei de 2 aprilie s-a înapoiat la Pekin din călătoria în U.R.S.S. și țările de democrație populară, Ciu De, vicepreședintele R. P. Chineze și secretar al C.C. al Partidului Comunist Chinez.

LONDRA. — La 2 aprilie și-a încheiat lucrările cel de-al XXIV-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie. In ședința de închidere a congresului au fost adoptate mai multe rezoluții propuse de diferite organizații raionale ale partidului.

NEW YORK. — La 2 aprilie a sosit la New York cunoscutul violoncelist sovietic M. Rostropovici, însoțit de A. Dediuhin, care îl va acompania. Rostropovici va da concerte în mai multe orașe din Statele Unite. Primul concert va avea loc la 4 aprilie în sala Carnegie Hall din New York.

NEW YORK. — La 2 aprilie au sosit la New York savanții sovietici V. I. Veksler, M. A. Markov și V. P. Silin, care au fost invitați să participe la cea de a 6-a conferință anuală pentru problemele fizicii nucleare ce se va deschide la Universitatea din Rochester (statul New York).

CAIRO. — După cum s-a mai anunțat, în Egipt se află o delegație comercială guvernamentală a Republicii Populare Chineze, condusă de Țzi-Cijuan, ministrul Comerțului Exterior al R. P. Chineze. Delegația duce tratative cu reprezentanții guvernului egiptean cu privire la colaborarea comercială dintre cele două țări.

ATENA. — La 2 aprilie și-a început lucrările noul parlament grec.

Mesajul tronului a fost rostit de regele Greciei, Paul. După ce i-a felicitat pe deputați, regele a vorbit despre greutățile ce stau în fața țării.

La deschiderea sesiunii parlamentului au asistat M. G. Sergheev, ambasadorul U.R.S.S., K. Kennon, ambasadorul S.U.A. și reprezentanții diplomatici ai altor țări. In seara zilei de 2 aprilie a avut loc alegerea președintelui parlamentului.

K. E. Voroșilov a primit delegația parlamentară cehoslovacă

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: De aproximativ trei săptămîni se află în Uniunea Sovietică, la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. o delegație a Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace în frunte cu Zdenek Fierlinger, președintele Adunării Naționale.

La 3 aprilie delegația a fost primită la Kremlin de K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. A. Mihailov a plecat în Iugoslavia

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 aprilie a părăsit Moscova plecînd în Iugoslavia N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., membru al Comitetului Executiv al Uniunii interparlamentare, pentru a participa la lucrările sesiunii Consiliului Uniunii interparlamentare care vor avea loc la Dubrovnik.

Cinstirea eroilor romîni căzuți pentru eliberarea Debreținului

BUDAPESTA 3 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 2 aprilie la Debrețin a avut loc o ceremonie la mormintele eroilor romîni căzuți în luptele pentru eliberarea orașului. In fața mormintelor s-a aliniat o gardă de onoare. Ceremonia s-a deschis prin intonarea imnurilor de stat ale Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Ungare.

Generalul-colonel Istvan Bata, ministrul Apărării Naționale, Arpad Kiss, ministrul Industriei Chimice și Energetice, și Jozsef Karpati, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, au depus coroane de flori în numele Prezidiului R.P. Ungare și al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare.

Acțiunile samavolnice împotriva P. C. din S. U. A. continuă

WASHINGTON 3 (Agerpres). Autoritățile americane continuă acțiunile samavolnice împotriva Partidului Comunist din Statele Unite.

La 3 aprilie, agenți ai Ministerului de Finanțe au făcut o descindere la sediul organizației partidului din statul New Jersey. Agenții au pus sechestru pe mobilierul găsit și au sigilat cele trei camere ale sediului partidului.

CONSTITUIREA UNUI COMITET DE LUPTĂ PENTRU O PRESĂ LIBERĂ IN S.U.A.

NEW YORK 3 (Agerpres). — Zece scriitori și oameni de știință proeminenți din Statele Unite au anunțat constituirea unui Comitet de luptă pentru o presă liberă, cu scopul de a sprijini ziarul american „Daily Worker" în efortul său de a-și continua apariția.

Printre cei care au semnat declarația de constituire a acestui comitet se află John McManus, Howard Fast, Angus Cameron, Helen Alfred, dr. W. Dubois, dr. Doxey Wilkerson și Robert Dunn.

Sport

Ecouri după victoria de la Budapesta a fotbaliștilor romîni

BUDAPESTA 3 (prin telefon de la trimisul special „Agerpres").

Ziarele maghiare și specialiștii care au sosit la Budapesta cu prilejul Turneului internațional de fotbal organizat de F.I.F.A. comentează pe larg rezultatele înregistrate în această competiție. Un loc important îl ocupă și aprecierile despre comportarea frumoasă a reprezentativei de juniori a R.P.R. una din cele patru echipe cîștigătoare ale turneului.

O cronică amănunțită a meciului dintre echipele R.P.R. și Austriei publică ziarul „Nep Sport". Tinerii fotbaliști romîni, subliniază autorul cronicii, au făcut un joc splendid pe stadionul „Kiniszi". Fazele spectaculoase realizate de atacanții romîni le-au atras aplauzele spectatorilor. Extrema dreaptă Anghel, a fost cel mai bun jucător de pe teren. Echipa romînă s-a prezentat excelent pregătită pentru acest turneu și a întrecut echipele Austriei și R.P.F. Iugoslavia care porneau ca favorite".

Intr-o declarație făcută trimisului „Agerpres". președintele Federației engleze de fotbal, Stanley Rous, a spus: **„Romînia a fost, după părerea mea, una dintre cele mai bune echipe participante la turneu. Am asistat cu multă plăcere la meciul pe care l-a susținut cu Austria".**

După terminarea turneului conducătorul echipei Greciei, Tavaniot Leondarides, și-a împărtășit impresiile despre jocul echipei romîne. „Am asistat la două meciuri susținute de echipa Romîniei și mi-au plăcut foarte mult. **Formația romînă este poate cea mai bună dintre cele patru cîștigătoare de serii.** Referindu-se la relațiile sportive romino-grece, Tavaniot Leondarides a declarat: „Sperăm că într-un viitor apropiat, tradiționalele legături sportive dintre țările noastre vor fi din nou reluate. **Noi am dori să perfectăm un meci de fotbal Grecia—R.P.R. la București sau Atena. In luna septembrie un grup de atleți greci vor participa la campionatele internaționale ale Romîniei.**

S. C. Charleroi — Știința Cluj 2-1

CLUJ 3 (Agerpres). — Prin telefon: Echipa belgiană de fotbal S. C. Charleroi și-a încheiat turneul internațional în țara noastră, jucînd marți la Cluj cu echipa locală Știința. Aproape 15.000 de spectatori au avut prilejul să urmărească un meci spectaculos în care fotbaliștii belgieni au obținut o victorie meritată cu scorul de 2—1 (0—1). Pentru Știința a marcat Zeană în minutul 39 iar pentru belgieni Prevost (min. 64) și Beerens (min. 89).

In decursul jocului s-au remarcat de la oaspeți Milaire, Burton și Beerens iar de la studenți Catina, Nedelcu și Szekeli.

Campionatele mondiale de tenis de masă

TOKIO 3 (Agerpres). — Campionatele mondiale de tenis de masă au continuat marți în sala gimnaziului municipal din Tokio în fața unui public numeros.

In cupa „Corbillon", echipa feminină a R.P.R., compusă din Angelica Rozeanu și Ella Zeller a susținut 3 meciuri încheiate cu tot atîtea victorii. Sportivele noastre au întîlnit mai întîi echipa Coreei de Sud, pe care au învins-o cu scorul de 3—0. Apoi echipa R.P.R. a jucat cu echipa S.U.A. Reprezentantele noastre au demonstrat o mare superioritate, terminînd victorioase cu scorul de 3—0. In cel de al treilea meci echipa R.P.R. a întrecut cu 3—0 echipa Hong Kongului.

După întîlnirile de marți pe primul loc în clasament se află echipa feminină a R.P.R. care are 4 victorii și cel mai bun setaveraj. Urmează Japonia și Anglia cu același număr de victorii.

In competiția masculină echipa R.P.R. a jucat două partide. In cursul dimineții echipa R.P.R. formată din T. Harasztosi, T. Reiter și M. Gantner a învins puternica echipă a Hong Kongului cu scorul de 5—2. Echipa R.P.R. a obținut cea de a patra victorie de la începutul campionatelor învingînd cu 5—1 reprezentativa jucătorilor din Singapore. Punctele echipei romînești au fost realizate de M. Gantner (2v), T. Reiter (1v) și T. Harasztosi (2v).

In grupa A echipele neînvinse sînt Japonia și R.P.R. iar în grupa B, R. Cehoslovacă și Anglia.

Astăzi echipa feminină a R.P.R. va întîlni echipa R. P. Chineză. Echipa masculină a țării noastre va susține două partide grele cu echipele Suediei și Japoniei.

Turneul internațional de șah

AMSTERDAM 3 (Agerpres). — In cadrul turneului internațional de șah de la Amsterdam, la 2 aprilie s-au disputat partidele întrerupte. Fără să mai reia jocul, Smislov și Petrosian au căzut de acord asupra remizei.

In partida cu Spasski, marele maestru Petrosian avea avantaj pozițional, la întrerupere, dar nu a putut să și-l valorifice, astfel că și această partidă s-a terminat la egalitate.

După desfășurarea a 4 runde în clasament conduce marele maestru sovietic V. Smîslov cu 3 puncte. Urmează Gheller, Bronstein și Keres cu cîte 2 1/2 puncte, Panno, Filip și Spasski — 2 puncte, Szabo 1 1/2, Petrosian și Pilnik cu cîte 1 punct.

Ședință festivă la Budapesta cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Ungariei

BUDAPESTA 3 (Agerpres). — M.T.I. transmite: In seara zilei de 3 aprilie, cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Ungariei, a avut loc la Budapesta o ședință festivă organizată de Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Consiliul de Miniștri și Consiliul pe întreaga Ungarie al Frontului Popular Patriotic.

Ședința festivă a fost deschisă de Istvan Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, care a rostit cuvinte de dragoste și recunoștință fierbinte față de marele popor sovietic eliberator.

Raportul cu privire la cea de a 11-a aniversare a eliberării a fost prezentat de Sandor Nogradi, membru al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

Drept principala realizare din ultimii 11 ani — a spus vorbitorul — trebuie considerată unitatea morală și politică de nezdruncinat a poporului nostru. Aceasta face ca sistemul nostru democrat-popular, ca statul nostru să fie puternic și de neclintit.

Sîntem recunoscători Uniunii Sovietice — a spus în încheiere vorbitorul — nu numai pentru eliberarea noastră și pentru ajutorul pe care ni-l acordă în permanență, ci și pentru inițiativa curajoasă și încununată de succes în domeniul politicii internaționale, care întărește în rîndurile popoarelor încrederea în posibilitatea de a trăi în pace. Ideile Congresului al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ne dau o forță uriașă.

Sandor Nogradi a rostit apoi cuvinte de salut în cinstea poporului sovietic și a conducătorului său înțelept — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — în cinstea organizatorului construirii socialismului în Ungaria — Partidul celor ce muncesc din Ungaria, în cinstea prieteniei veșnice între popoarele sovietic și ungar. Cuvintele de încheiere ale vorbitorului au fost întîmpinate cu aplauze furtunoase prelungite.

Noutăți despre tineretul lumii

Ce au dovedit manifestațiile studențești de la Madrid

Referindu-se la marile manifestații studențești care au avut loc la Madrid la începutul lunii februarie și la măsurile de represiune prin care autoritățile franchiste au căutat să înăbușe mișcare studențească, revista britanică „New Statesman and Nation" scrie că aceste măsuri dovedesc încăodată slăbiciunea regimului dictatorial al lui Franco.

Reamintind împrejurările în care s-au desfășurat manifestațiile studențești, revista subliniază că marea majoritate a studenților de la Universitatea din Madrid — și de la celelalte universități din țară — și-au manifestat în mod fățiș nemulțumirea față de politica partidului franchist și față de metodele prin care reprezentanții acestui partid au încercat să se infiltreze în comitetul sindical al studenților. Tocmai din această cauză autoritățile au reacționat prin adoptarea unor măsuri atît de drastice, arestînd și deportînd un mare număr de studenți, suspendînd cursurile, înlocuind pe profesori și chiar pe unii miniștri franchiști.

„Este sigur că măsurile de represiune — scrie revista — nu vor face decît să sporească nemulțumirea și, dacă nu vor fi luate cît mai curînd măsuri pentru a satisface revendicările studenților, guvernul se poate aștepta la noi tulburări de acest fel".

O demonstrație a elevilor din Cipru

După cum relatează ziarele, populația din Cipru continuă să lupte cu perseverență pentru obținerea dreptului la autodeterminare. Corespondentul din Cipru al agenției Reuter anunță că în orașul Paphos a avut loc la 2 aprilie o demonstrație a elevilor. Incercînd să-i împrăștie pe demonstranți, trupele engleze au făcut uz de gaze lacrimogene. In orașul Limassol au fost din nou aplicate restricții de circulație.

Perspectivele tinerilor șomeri vest-germani

Potrivit relatărilor presei, la oficiile de plasare ale brațelor de muncă din Renania de nord-Vestfalia vor începe să funcționeze centre de recrutare ale noului Bundeswehr. „Consilieri speciali" vor avea misiunea „să convingă" pe tinerii șomeri să se înroleze ca voluntari în noua armată vest-germană.

„Scînteia tineretului"
4 martie 1956 *pag. 4-a*

LA A 11-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII UNGARIEI

SZABAD IFJÚSÁG

NE POVESTEȘTE...

Cine este Janos Monostori?

La vîrsta de șapte ani, tatăl său se stinse din viață. In jurul mormîntului erau adunați atunci mineri îmbrăcați în haine negre și intonau solemn cîntecul minerilor. Tatăl fusese miner la exploatarea carboniferă din Pécs. Fiul are acum două zeci și cinci de ani. Implinise treisprezece ani cînd și-a condus și mama la cimitir. Nașa lui îl aduse acasă, ținîndu-l de mînă. Pentrucă l-a întreținut, el a trebuit să-i lucreze via. Aici, pe deal, s-a întîlnit cu un om bătrîn, cu Hajdu Péter; acesta l-a învățat să cunoască vița de vie.

La vîrsta de patrusprezece ani își cîștiga singur existența. Căra piatră și săpa pămînt alături de constructorii de drumuri. Invăța. In decurs de doi ani, și-a dat examenele absolvind patru clase elementare. „Materia" lui preferată era: „cunoștințele agricole".

A venit eliberarea. Acum nu se mai simțea singur: în fața lui școlile își deschideau porțile. A terminat cu calificativul „foarte bine" Școala medie de horticultură și viticultură din Mohács. Taxe școlare n-a trebuit să plătească, iar de locuit a locuit la cămin. Mai tîrziu a trecut cu succes bacalaureatul în biologie, la școala din Seghedin. Era un elev atît de silitor și capabil încît a fost propus pentru facultatea de științe naturale, pentru a deveni profesor. Dar el, a optat pentru a fi trimis la facultatea de agronomie. Idealul spre care năzuia era să cultive păduri, să însămînțeze holde de grîu.

In timpul cît a fost student, a făcut practică la viile de pe dealul Buda. Din primul său salariu și-a cumpărat cărți de specialitate. In anul patru, a fost trimis la practică în cooperativa agricolă de producție „Lumina roșie" din Baja. Membrii cooperativei l-au îndrăgit pe student atît de mult încît nu voiau să-l mai lase să plece. Ei îl rugau insistent să rămînă președinte în cooperativă. A primit în dar de la membrii cooperativei trei purcei de rasă Berkshire. In luna mai anul trecut a fost repartizat la cooperativa agricolă de producție „Pionierul", iar în august, membrii cooperativei l-au ales președinte.

János Monostori are 25 de ani și este astăzi președintele cooperativei agricole de producție „Pionierul".

Aceeași dragoste

Ce l-a reținut aici, ce l-a determinat să lucreze pe ogoarele din raza comunei Szentlörinc? Dragostea.

Desigur și fata pe care o iubea, dar dragostea pentru muncă, pentru locul natal, dragostea pentru dealurile însorite ale regiunii Baranya, l-au atras cel mai mult.

Cooperativa se afla pe locul vechii moșii a prințului Eszterházy. János venise să se prezinte. Președintele nu era în cooperativă, astfel că a fost întîmpinat de către contabil și un șef de brigadă. Ieși la cîmp, să cunoască pămînturile și se opri locului. Trebuia să se oprească. In fața lui se așternea un minunat covor roșu-verzui. Era o tarla de trifoi, frumoasă cum nu mai văzuse încă. Trifoiul era înalt, cam de o jumătate de metru. In bătaia vîntului, firele bogate se încîlceau: tulpinele verzi ale florilor purpurii erau unduite de adierea vîntului. Intregul lan trecea din purpuriu în verde și din verde în purpuriu.

Și-a continuat apoi drumul. De o parte era livada de pomi fructiferi tineri. Piersicii erau îmbrăcați într-o mantie de petale roz, iar caișii erau împodobiți cu flori albe. Trebuie să rămînă aici, să trăiască aici!

Trei luni a lucrat în calitate de agronom. Oamenii l-au îndrăgit și îl rugau să rămînă printre ei.

György Karikás, președintele cooperativei, fusese toată viața sluga prințului. A fost ales ca președinte, dar nu se pricepea prea bine la gospodărie. Era însă om cinstit: oamenii aveau încredere în el. Karikás a fost primul care a spus: János, tu te pricepi mai bine la acest lucru, rămîi printre noi.

Mai tîrziu János s-a căsătorit. Tînăra lui soție este tot din comuna Szentlörinc și se numește Ilona Fintics. Ii făcea curte un medic care o aștepta dimineața la tren. După masa era așteptată acasă, în comuna Szentlörinc — o aștepta președintele cooperativei agricole de producție. Un adevărat roman de actualitate. Ilona a ales satul, pe președintele cooperativei agricole de producție.

Dar cît de puternice sînt mîndria și sîrguința! Ilona a ales un președinte de cooperativă, dar nu vroia să piardă un doctor. Acum, președintele învață chimie, biologie — se pregătește pentru examenul de diferență — vrea să fie și el medic: pe lîngă diploma pe care o are, vrea deci să mai obțină și pe aceea de medic veterinar.

Un bun conducător

L-au îndrăgit, dar de ce? Pentru că cu toții au văzut că sub conducerea lui cooperativa progresează, progresează și membrii ei.

„Pionierul" nu era o cooperativă agricolă de producție fruntașă. Cînd a fost ales președinte, porcii trebuiau păziți să nu cadă jos atît erau de slabi. Toamna, produsele cooperativei s-au distribuit membrilor. Acasă la membri, se găseau furaje din belșug, iar porcii răbdau de foame.

Trebuia să se ia produse înapoi. Dar este permis oare?

Președintele le-a explicat: furajele sînt ale voastre, porcii voștri le mănîncă. Voi le dați cooperativei numai cu împrumut, iar la toamnă noi vi le vom restitui. Trebuie să ne îndeplinim contractul față de stat!

Și astfel, s-a făcut rost de furaje. E adevărat că de atunci se trage zicala: să muncim și să însămînțăm pentru a nu se mai întîmpla vreodată să fie nevoie de a ne împrumuta pe noi înșine.

Acum, producția de lapte crește necontenit. In ianuarie era de 1100 litri, iar pînă la 20 februarie (deci în mai puțin de o lună) ajunsese la 2100 de litri!

Anul acesta, o zi muncă va fi plătită la încheierea bilanțului cu 10 forinți mai mult decît anul trecut. Este primul an cu bilanț activ, cînd toate datoriile au fost plătite.

Președintele a fost îndrăgit, pentru că oamenii au văzut că este un bun conducător.

Planuri

Călcăm prin zăpada mare, ne îndreptăm spre fermă. Drumul pe care trebuie să-l parcurgem este de 4 kilometri. Ferma este izolată de lume, nu are nici măcar drum de legătură. Dar la anul va avea. Președintele vorbește despre planurile cooperativei.

— Ar trebui să construim măcar un kilometru de drum, spre gospodăria agricolă de stat. Mîna de lucru și atelajele le vom da noi, iar restul îl vom primi de la stat.

— Anul acesta vom construi și case... Am examinat pămîntul nostru și am constatat că este bun pentru a face cărămidă din el. Meșteri în fabricarea cărămizii vom aduce din comuna Bükkösd și în curînd vom începe munca. Iar la toamnă vom inaugura case noi.

Plecarea la Moscova a delegației pentru încheierea unei Convenții de colaborare culturală între R.P.R. și U.R.S.S.

La 3 aprilie a părăsit Capitala plecînd spre Moscova, delegația pentru încheierea unei Convenții de colaborare culturală între R.P.R. și U.R.S.S.

Delegația, condusă de tov. Aurel Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, este alcătuită din tovarășii C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, Ofelia Manole, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S. și I. Rab, ambasadorul R.P.R. în Uniunea Sovietică.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii N. Cioroiu, Aurel Duma, E. Rodan, P. Babuci, C. Franțescu.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. S. Nikolaev și P. A. Pavlov, consilieri ai Ambasadei U.R.S.S. la București.

Seară închinată celei de a 11-a aniversări a eliberării Ungariei

La Casa Ziariștilor din Capitală a avut loc marți o seară închinată celei de a 11-a aniversări a eliberării Ungariei.

Au luat parte membri ai conducerii Uniunii Ziariștilor, reprezentanți ai Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, numeroși ziariști romîni și străini.

Au participat reprezentanți ai Ambasadei R.P. Ungare la București și alți membri ai corpului diplomatic.

In numele ziariștilor tov. Nestor Ignat, vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor din R.P.R. a transmis un călduros salut poporului maghiar și ziariștilor din R.P. Ungară, urînd noi succese în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Jenö György, secretar al Ambasadei R.P. Ungare la București a vorbit despre cea de a 11 a aniversare a Ungariei de sub jugul fascist.

A fost prezentat apoi filmul: „Semne particulare", o nouă producție a studiourilor din R.P. Ungară.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".